

การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย
ของเด็กปฐมวัย

ปวีณา ชูเชื้อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร

พ.ศ. 2561

**Using an Activity Package of Ancient Boxing Dance for the promotion of
Pre-primary school children's Physical Development**

Paweena Choochau

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University

2018

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย
ชื่อผู้เขียน	ปวีณา ชูเชื้อ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองएम
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย 2) ศึกษาความสามารถในการรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลุม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 16 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ 2) แบบประเมินความสามารถในการรำมวยโบราณ 3) แบบบันทึกพฤติกรรม สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) นักเรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 2) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.78-3.00)

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ, ความสามารถทางร่างกาย, เด็กปฐมวัย

Thesis Title	Using an Activity Package of Ancient Boxing Dance for the promotion of Pre-primary school children's Physical Development
Author	Paweena Choochau
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchali Thing-Aim
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2017

ABSTRACT

This research was an experiment with the aims to (1) develop an activity package of ancient boxing dance to promote the physical, emotional, social, and cognitive development of pre-school children, (2) to investigate the ability to perform the ancient boxing dance of the children, and (3) to study the children's learning behavior. The subjects were level 2/2 kindergarten children. Sixteen of them from Prengprasit Sailom Kindergarten School were purposively selected to undergo the study in the academic year 2016

The research instruments were 1) An ancient boxing dance activity package 2) a test for the assessment of the children's ancient boxing dance, and 3) the behavioral checklist. Basic statistics were used to analyze the data, namely, percentage and mean.

Findings were as follows:

1. The pre-school children were assessed to have the ability to perform the ancient boxing dance for the promotion of their physical development. Out of 100, each child had the score of at least 80.

2. The behaviors of the pre-school children were also developed, in all 4 behavioral dimensions. All sixteen of them were assessed to be at the good level (Range of Mean between 2.78-3.00).

Keywords: Ancient Boxing Dance Activity Package, Physical Ability, Pre-school Children

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ได้ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิทยานิพนธ์มีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภารัตน์ แสงจันทร์ และอาจารย์ ดร.ไพทยา มีศักดิ์ ที่เมตตาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต อาจารย์วุฒิชัย คำทวี และคุณครูนาตยา ศรีสุวรรณ ที่เมตตาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองेम ที่ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนอนุบาลแปลงประสิทธิ์สายลม ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนทำให้งานวิจัยเสร็จสิ้นในเวลาอันจำกัด

ขอขอบพระคุณพ่อแม่ ญาติพี่น้อง รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอดการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณพ่อแม่ ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ปวีณา ชูเชื้อ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม.....	7
2.2 ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ.....	11
2.3 มวยโบราณ.....	14
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3. ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	30
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการศึกษา	
4.1 ผลการศึกษาความสามารถในการร่ำรวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย ของเด็กปฐมวัย.....	36
4.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำร่ำรวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย ของเด็กปฐมวัย.....	37
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	49
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	49
5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย.....	51
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	58
ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
ข ตารางแสดงการหาค่า IOC ของเครื่องมือ.....	68
ค รูปการจัดกิจกรรม.....	78
ประวัติผู้เขียน.....	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการศึกษาความสามารถในการร่ำรวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย.....	36
4.2 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่ำรวยโบราณทางด้านร่างกาย.....	37
4.3 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่ำรวยโบราณทางด้านอารมณ์-จิตใจ.....	38
4.4 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่ำรวยโบราณทางด้านสังคม.....	39
4.5 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่ำรวยโบราณทางด้านสติปัญญา.....	40
4.6 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่ำรวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่ออบรมเลี้ยงดูและเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาบนพื้นฐานของทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบบูรณาการให้เด็กได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้มีโอกาสริเริ่มตามความต้องการและความสนใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องและเหมาะสมกับวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้เป็นประสบการณ์ตรงที่หลากหลาย เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง (กรมวิชาการ, 2546, น.10-16) สอดคล้องกับ กรองทอง จุลรัชนีกร(2554) กล่าวว่า เด็กปฐมวัย เป็นช่วงชีวิตที่มีความละเอียดอ่อนที่สุด เป็นช่วงวัยนาทีทอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กตั้งแต่แรกเกิด – 6 ขวบ ซึ่งมีพัฒนาการที่เป็นไปอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ผู้ปกครอง หรือผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กจำเป็นต้องพิถีพิถัน เอาใจใส่เพื่อให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดู อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับวัย รวมทั้งการจัดประสบการณ์และที่เอื้ออำนวยให้เด็กได้พัฒนาตามศักยภาพแห่งตน เพื่อให้เด็ก มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในสังคม

โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย 3- 5 ปี มีการพัฒนาการด้านร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เด็กต้องการ ความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลอย่างใกล้ชิด การเลี้ยงดูในช่วงวัยนี้จึงมีผลต่อการเจริญเติบโต ความแข็งแรงของร่างกาย การเคลื่อนไหวและการทรงตัว ดังนั้นการจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยจะต้องส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้เหมาะสมตามวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ในขณะที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็กด้วย จะครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

จากความสำคัญของพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านอื่น ๆ ทาง(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538, น.7) จึงมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการให้มีอยู่ใน

ตารางกิจกรรมประจำวันของเด็กปฐมวัย ได้แก่ การเคลื่อนไหวและจังหวะ การเล่นกลางแจ้ง นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้สอนระดับปฐมวัยได้ใช้ความรู้ ความสามารถในการปรับตารางกิจกรรมประจำวันให้เหมาะสมกับเวลาเหตุการณ์ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี สภาพชุมชนและท้องถิ่น

มวย เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของชนชาติไทยมาเป็นเวลาหลายทศวรรษ เป็นการต่อสู้ที่ใช้ส่วนต่างๆของร่างกายแทนอาวุธอื่น ได้แก่ มือ 2 เท้า 2 เข่า 2 ศอก 2 และศีรษะ 1 ซึ่งรวมเรียกว่า “นวอาวุธ” โดยคิดหาทิวทัศน์ในการใช้ส่วนต่างๆของร่างกายให้ผสมกลมกลืนกันจนมีประสิทธิภาพสูงสุดในการต่อสู้ป้องกันตัว

ชมรมศิลปวัฒนธรรมอีสาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2559) กล่าวว่า จังหวัดสกลนคร เป็นแหล่งเดียวที่ยังมีมวยโบราณในงานเทศกาลบุญประเพณี เช่น เทศกาลแห่เทียนเข้าพรรษา ในเทศกาลออกพรรษา ในเทศกาลงานบุญเหล่านี้ชาวบ้านจะจัดขบวนแห่ของคุ้มวัดเข้าร่วมขบวนอย่างสนุกสนาน โดยเฉพาะชาวสกลนครในเขตรอบ ๆ เมืองถือกันมาแต่โบราณว่า เมื่อถึงเทศกาลบุญพระเวสเทสนัมมหาชาติเดือนสี่แล้ว ชาวคุ้มจะจัดขบวนแห่เพื่อนำไปตามถนนหน้าบ้านผู้คนเพื่อบอกรับบุญ ทำบุญร่วมกันถวายแด่องค์พระธาตุเชิงชุม ขบวนแห่ของชาวคุ้ม นอกจากจะประกอบด้วยผู้คนที่ทั้งหนุ่มสาว เฒ่าชรา แต่งกายสวยงามตามแบบพื้นเมือง เพื่อนำไปตามถนนหนทางแล้ว ยังมีนักมวยของแต่ละคุ้มนำหน้าขบวนเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น นักมวยแต่ละคนจะนุ่งโจงกระเบนแบบหยักครึ่งปล่อยชายกระเบนห้อยลงมาพองาม ด้วยเหตุนี้เองชาวบ้านจึงมักเรียกนักมวยว่า “พวกเสื่อลากหาง”

การเรียนรู้ท่ารำมวยโบราณเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1963) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ และเนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ Bandura อธิบายว่าการเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูนหนังสือก็ได้

จากข้อมูลและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจท่ารำมวยโบราณและคิดว่าการนำเอาท่ารำมวยโบราณดั้งเดิมที่มีอยู่แล้ว มาพัฒนาให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยน่าจะเป็นทางหนึ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้านคือ ทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา สำหรับการจัดการเรียนรู้

ให้กับเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม เพราะเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการออกกำลังกาย การเคลื่อนไหวร่างกายและเป็นการดำรงรักษาวัฒนธรรมประเพณีของไทยสืบต่อไป อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการรำมวยโบราณมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณอยู่ในระดับดี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 16 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณจำนวน 9 ท่าส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายเด็กปฐมวัย

1. ท่ากาเต้นก้อนไถ
2. ท่าหะพราย
3. ท่าย้ายสามเส้า
4. ทำน้ำวเหยียวไผ่
5. ท่าไล่ลูกแตก
6. ท่าช้างม้วนวงง
7. ท่าทวงฮัก กวักซู้
8. ท่าแหลวถลา กาดากปีก

9. ทำเลาะเลียบดูบ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ

ตัวแปรตาม คือ 1) พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

ของเด็กปฐมวัย

2) ความสามารถในการรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย

3) พฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ที่ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย ซึ่งสามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอนได้จริง

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน สำหรับพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ หมายถึง ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยใช้ท่าประกอบทำรำมวยโบราณ ซึ่งเป็นท่าค่อนข้างยาก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับทำรำมวยโบราณให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยท่ารำและคำอธิบายจำนวน 9 ท่า คือ 1) ท่ากาเดินก้อนไถ 2) ท่าหระพราย 3) ท่าย้ายสามเส้า 4) ท่านิ้วเสียวไฟ 5) ท่าไล่ลูกแตก 6) ท่าซ่างม้วนวง 7) ท่าทวงฮัก กวักซู้ 8) ท่าแหลวลากาตากปึก 9) ท่าเลาะเลียบดูบ เพื่อใช้ประกอบการเรียนรู้ และเป็นการส่งเสริมทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

พัฒนาการทางร่างกาย หมายถึง การเคลื่อนไหวและจังหวะ ได้แก่ ศีรษะ ลำตัว แขน มือ ขา เท้า ให้มีความแข็งแรง และคล่องแคล่วว่องไว ทำให้เกิดประสิทธิภพยิ่งขึ้น

พัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจ หมายถึง อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส สนุกกับการทำกิจกรรม มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัย

พัฒนาการทางด้านสังคม หมายถึง มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามกฎกติกาในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำผู้ตามได้อย่างดี

พัฒนาการทางด้านสติปัญญา หมายถึง สามารถฟัง และปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนได้ถูกต้องครบถ้วน

เด็กปฐมวัย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลเปล่ง
ประสิทธิ์สาวยลม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 คน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมทำรำมวยโบราณประยุกต์เพื่อพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม
 - 2.1.1 การประเมินพัฒนาการเด็กของโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม
 - 2.1.2 วิสัยทัศน์ของหลักสูตรปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม
 - 2.1.3 การประเมินพัฒนาการเด็กของโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม
 - 2.1.4 หลักการประเมินพัฒนาการเด็ก
 - 2.1.5 ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ
 - 2.1.6 วิธีประเมินพัฒนาการ
- 2.2 ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ
 - 2.2.1 ความหมายของกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 2.2.2 ความสำคัญของการเคลื่อนไหวและจังหวะสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 2.2.3 ลักษณะของกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะสำหรับเด็กปฐมวัย
- 2.3 มวยโบราณ
 - 2.3.1 ประวัติมวยโบราณ
 - 2.3.2 ทำรำมวยโบราณ
 - 2.3.3 การแต่งกายของมวยโบราณ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม

2.1.1 หลักสูตรปฐมวัยฉบับสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม

หลักสูตรปฐมวัยฉบับสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม ได้รับการจัดทำขึ้นโดยอาศัยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 (สำหรับผู้เรียนอายุ 3-5 ปี และอายุต่ำกว่า 3 ปี) เป็นแกนกลาง จึงมีหลักการที่สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีคุณภาพ และมีความสุข
5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการจัดการศึกษาของโลก หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม ยังได้เพิ่มเติมขยายหลักการของหลักสูตรให้ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

1. การคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนหลากหลายเชื้อชาติ และวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมคุณลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และสมรรถนะความเป็นสากล โดยคำนึงถึงการแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างประเทศ
3. ภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามเด็กในศตวรรษที่ 21 เช่น ภัยจากโรคใหม่ๆ สิ่งมอมเมา สิ่งเสพติด การค้ามนุษย์ การโฆษณาชวนเชื่อ และภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นได้

2.1.2 วิสัยทัศน์ของหลักสูตรปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาปฐมวัย โดยใช้แนวคิดพหุปัญญา มีสมรรถนะความเป็นสากล สืบสานเอกลักษณ์และ วัฒนธรรมไทยตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พันธกิจ

1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอิงมาตรฐาน (Standard-Based Curriculum)
2. กำหนดตัวชี้วัด/สภาพที่พึงประสงค์ให้ครอบคลุมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 (สำหรับผู้เรียนอายุ 3-5 ปี และ 24-36 เดือน) และคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

3. กำหนดตัวชี้วัด/สภาพที่พึงประสงค์ให้ครอบคลุมสมรรถนะความเป็นสากล (World-Class Standard) และบูรณาการประสบการณ์สำคัญด้านทักษะการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (Independent Study) ลงในทุกหน่วยการเรียนรู้

4. กำหนดตัวชี้วัด/สภาพที่พึงประสงค์ให้ครอบคลุมการอนุรักษ์ สืบสานเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย รวมทั้งบูรณาการสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นลงในหน่วยการเรียนรู้

5. กำหนดตัวชี้วัด/สภาพที่พึงประสงค์ให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง และบูรณาการสาระสำคัญแห่งความพอเพียงลงในทุกหน่วยการเรียนรู้

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 และคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

2. ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับปรัชญา และอัตลักษณ์ โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลคือ “ใฝ่รู้ ใฝ่คิด ใฝ่ทำดี”

3. ผู้เรียนมีสมรรถนะความเป็นสากล และชื่นชมความเป็นไทย

4. ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3 การประเมินพัฒนาการเด็กของโรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขล

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรม แล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลจัดว่า เป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติตามตารางกิจกรรมประจำวันและครอบคลุมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ พัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

2.1.4 หลักการประเมินพัฒนาการเด็ก

1. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และนำผลมาพัฒนาเด็ก

2. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี

3. สภาพการประเมิน มีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน

4. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจัดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

5. ประเมินตามสภาพจริง ด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะสมกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลาย ๆ ด้าน

2.1.5 ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

1. ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุ ทุกด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคมและสติปัญญา อย่างละเอียด

2. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ เช่น แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แบบบันทึกพฤติกรรมเด็ก แบบบันทึกคำพูดเด็ก แฟ้มสะสมและประเมินผลงานเด็ก (Portfolio) แบบบันทึกสุขภาพอนามัยประจำวัน แบบบันทึกน้ำหนักส่วนสูงเส้นรอบศีรษะในแต่ละเดือน เป็นต้น

3. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการตามแผนที่วางไว้

4. ประเมินและสรุป โดยพิจารณาจากผลการประเมินหลาย ๆ ครั้ง

5. รายงานผลการประเมินและสรุปพัฒนาการของเด็กต่อผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อประเมินตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กต่อไป จากนั้นครูผู้สอนจะรายงานผลของการประเมินพัฒนาการไปยังผู้ปกครองนักเรียนผ่านสมุดรายงานประจำตัวเด็ก

โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม จัดให้มีการประเมินพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านเป็นการประเมินสถานการณ์ปกติขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและช่วงเวลาต่าง ๆ ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนา การบันทึกพฤติกรรมเด็กและวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผลงานเด็ก แล้วนำข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการมาสรุปเพื่อเขียนรายงานผลพัฒนาการลงในสมุดสื่อสารบ้าน-โรงเรียน และสมุดรายงานประจำตัวนักเรียนทุกภาคเรียนและรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบอย่างชัดเจนและต่อเนื่องโดยดำเนินการดังต่อไปนี้

ก่อนเรียน

โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ได้จัดทำข้อมูลของเด็กแต่ละคน โดยให้ผู้ปกครองกรอกข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เช่น ข้อมูลทั่วไป ประวัติสุขภาพ ลักษณะนิสัยส่วนตัว และ ข้อมูลอื่น ๆ เพื่อให้ครูได้รู้จักเด็กเป็นรายบุคคล

ระหว่างเรียน

โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ได้จัดทำเครื่องมือประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่

1. ประเมินพัฒนาการและการวิเคราะห์กิจกรรมแบบบูรณาการหน่วยการเรียนรู้โดยประเมินพฤติกรรมย่อยในแต่ละวัน

2. ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ทางวิชาการตามประเด็นวิชาการที่โรงเรียนกำหนดในกลุ่มสาระภาษาไทย คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และ วิทยาศาสตร์ โดยประเมินทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ทุกสัปดาห์

3. ประเมินมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับการศึกษาปฐมวัยตามหลักสูตร โดยโรงเรียนได้กำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ ปรัชญา และอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ที่โรงเรียนกำหนดทุกแผนการจัดการเรียนรู้ และสรุปเป็นภาคเรียน และเป็นปีการศึกษา ตามลำดับ

4. ประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยประเมินอย่างน้อยภาคเรียนละ 3 ครั้งและนำผลการประเมินสรุปเป็นภาพรวมในแต่ละภาคเรียนและสรุปรวมเป็นปีการศึกษา

5. ประเมินผู้เรียนตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายใน โดยมีการประเมินทุกภาคเรียนและสรุปเป็นปีการศึกษา

หลังเรียน

ครูนำข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการมารวบรวมสรุปและเขียนรายงานผลพัฒนาการลงสมุดรายงานประจำตัวทุกภาคเรียน

2.1.6 วิธีประเมินพัฒนาการ

1. การสังเกต โดยครูจะใช้การสังเกตเด็กตลอดเวลา เช่น ขณะเรียน เล่น และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมเสรีทั้งเป็นกลุ่ม และรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ

2. การสัมภาษณ์ คือ การสนทนากับเด็กเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มอาจจะมีการบันทึกการสนทนาด้วยเพื่อหาวิธีการแก้ไข หรือทำให้ทราบว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่

3. ตรวจสอบผลงานและวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์การประเมินพัฒนาการ

สมุดรายงานประจำตัวนักเรียน บัญชีเรียกชื่อและสมุดบันทึกพัฒนาการนักเรียน โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขาลมใช้เกณฑ์การประเมินพัฒนาการ ดังนี้

3 หมายถึง เด็กมีพัฒนาการ/พฤติกรรมปรากฏอย่างเด่นชัดและสม่ำเสมอ

2 หมายถึง เด็กมีพัฒนาการ/พฤติกรรมปรากฏในบางครั้ง

1 หมายถึง ยังไม่ปรากฏพัฒนาการ/พฤติกรรม

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลสำหรับสภาพที่
พึงประสงค์ ดังนี้

- 3 หมายถึง เด็กมีสภาพที่พึงประสงค์ปรากฏอย่างเด่นชัดและสม่ำเสมอ
- 2 หมายถึง เด็กมีสภาพที่พึงประสงค์ปรากฏในบางครั้ง
- 1 หมายถึง ยังไม่ปรากฏสภาพที่พึงประสงค์

2.2 ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ

2.2.1 ความหมายของกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะสำหรับเด็กปฐมวัย

บุบผา เรืองรอง (2559) ได้กล่าวว่ากิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระ โดยใช้เสียงเพลง จังหวะ และทำนอง คำคล้องจอง หรือเครื่องดนตรีประกอบ การเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้จังหวะ และควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้

ฐูปทอง ศรีท้วม (2538, น. 26) ได้กล่าวว่าการเคลื่อนไหวและจังหวะ หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะร่างกาย และจิตใจด้วยปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงดนตรี เสียงเพลงและจังหวะช้าหรือเร็ว โดยการแสดงท่าทางหรือท่าเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างอิสระ

ขวัญแก้ว คำรงค์ศิริ (2539, น. 43) ได้กล่าวว่า การเคลื่อนไหวและจังหวะ หมายถึง กระบวนการแสดงออกและความสามารถในการควบคุมกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกายและจิตใจ โดยใช้ร่างกายเป็นสื่อกลางในการแสดงออกทางความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นี้จะแสดงออกทางอารมณ์และการสื่อความหมาย

อธิภัทร สายนาคน (2543, น. 11) ได้กล่าวว่า การเคลื่อนไหวเป็นการเคลื่อนไหวที่ผสมผสานกันอย่างกลมกลืนต่อเสียงเพลงและดนตรี โดยใช้ร่างกายเป็นสื่อกลางการแสดงออกของเด็กในช่วงที่มีการเคลื่อนไหว การเคลื่อนไหวและจังหวะ ยังเป็นกิจกรรมที่ร่างกายและจิตใจปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงดนตรี และเสียงเพลง โดยการแสดงท่าทางหรือเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างอิสระ แสดงออกทางอารมณ์ ความคิดสร้างสรรค์

จากความหมายของกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ สรุปได้ว่า กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะหมายถึง กิจกรรมการพัฒนานาทักษะของร่างกายโดยการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย โดยการเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามจังหวะและทำนองเพลง โดยใช้ร่างกายเป็นสื่อกลางในการแสดงออกทางอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์

2.2.2 ความสำคัญของการเคลื่อนไหวและจังหวะสำหรับเด็กปฐมวัย

เขาวนา คลมั้น (2535, น. 24) ได้กล่าวว่า การเคลื่อนไหวและจังหวะเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ตั้งแต่อายุแรกเกิดจนถึงสิ้นอายุขัย โดยเฉพาะในเด็กแรกเกิดจะมีการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องรับการฝึกหัด เช่นการเดิน ไปมาการไขว่คว้า ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่ช่วยให้เด็กมีการพัฒนาทางร่างกาย และการสื่อความหมาย

อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์ (2540, น. 14) กล่าวว่า การเคลื่อนไหวและจังหวะมีความสำคัญคือ ส่งเสริมทักษะทางกลไกของร่างกาย ซึ่งทักษะทางกลไกนี้เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและจังหวะจะช่วยสร้างประสบการณ์ในการพัฒนาศกยภาพทางกลไกแก่เด็กได้อย่างมากมาย เพราะการเคลื่อนไหวเริ่มขึ้นตั้งแต่แรกเกิดเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อการค้นพบสิ่งแวดล้อมใหม่ การเคลื่อนไหวของเด็กแต่ละครั้งเป็นการสะสมขั้นพื้นฐานให้ได้มาซึ่งความรู้อันจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ขึ้นต่อ ๆ ไป

จากความสำคัญของกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะมีความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาทักษะร่างกายของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก เพื่อให้เด็กเจริญเติบโตได้อย่างสมบูรณ์ และยังพัฒนาศกยภาพทางกลไก ได้พบสิ่งแวดล้อมใหม่จากการเคลื่อนไหวตามธรรมชาตินำไปสู่การใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2.3 ลักษณะของกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะสำหรับเด็กปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, น. 59-60) กล่าวว่า การเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำ คล้องจอง ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก รำมะนา กลอง ฯลฯ มาประกอบการเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายยังไม่ผสมผสานหรือประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์การเคลื่อนไหวของเด็กมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ช้า ได้แก่ การคืบ คลาน
- 2) เร็ว ได้แก่ การวิ่ง
- 3) นุ่มนวล ได้แก่ การไหว้ การบิน
- 4) ชิงชัน ได้แก่ การกระต๊อบเท้าตัง ๆ ตีกลองตัง ๆ
- 5) ร่าเริงมีความสุข ได้แก่ การตบมือ หัวเราะ
- 6) เศร้าโศกเสียใจ ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง

ทิศทางการเคลื่อนไหว

- 1) เคลื่อนไหวไปข้างหน้าและข้างหลัง
- 2) เคลื่อนไหวไปข้างซ้ายและข้างขวา
- 3) เคลื่อนตัวขึ้นและลง
- 4) เคลื่อนไหวรอบทิศ

รูปแบบการเคลื่อนไหว

- 1) การเคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้แก่ การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็ก 2 ประเภท
 1. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ได้แก่ ตบมือ ผงกศีรษะ ขยิบตา ชันเข้าเคาะเท้า เคลื่อนไหวมือและแขน มือและนิ้วมือ เท้าและปลายเท้า
 2. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ได้แก่ คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด ควมมำก้าวกระโดด
- 2) การเลียนแบบ มี 4 ประเภท
 1. เลียนแบบท่าทางสัตว์
 2. เลียนแบบท่าทางคน
 3. เลียนแบบเครื่องดนตรีกลไกและเครื่องเล่น
 4. เลียนแบบปรากฏการณ์ธรรมชาติ
- 3) การเคลื่อนไหวตามบทเพลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือท่า ท่าทางประกอบเพลง เช่น เพลงไก่ เพลงข้ามถนน ฯลฯ
- 4) การทำ ท่าทางกายบริหารประกอบเพลง ได้แก่ การทำ ท่าทางกายบริหารตามจังหวะ และทำ นองเพลง หรือคำ คล้องจอง
- 5) การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเคลื่อนไหวที่ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ท่าทางขึ้นเอง อาจชี้ นำ ด้วยการป้อนคำ ถามเคลื่อนไหวโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น ห่วงหอย แล็บผ้า ริบบิ้น ตุ๊กตาราย ฯลฯ
- 6) การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำ บรรยาย เรื่องราว ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือแสดงท่าทางตามจินตนาการจากเรื่องราวหรือคำ บรรยายที่ผู้สอนเล่า
- 7) การปฏิบัติตามคำ สั่งและข้อตกลงได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือท่า ท่าทางตามสัญญา หรือคำ สั่งตามที่ได้ตกลงไว้ก่อนเริ่มกิจกรรม
- 8) การฝึกทำ ท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือท่า ท่าทางจากความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเอง แล้วให้เพื่อนปฏิบัติตามกิจกรรม

2.3 มวยโบราณ

2.3.1 ประวัติมวยโบราณ

จำลอง นวลumni (2530, น. 45 – 48) ได้กล่าวถึง ประวัติมวยโบราณไว้ดังนี้

มวย คือการต่อสู้ป้องกันตัวของมนุษย์ทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะป็นเด็กผู้ใหญ่ ชายหรือหญิง มวย เป็นการต่อสู้ด้วยพละกำลัง โดยใช้อวัยวะเกือบทุกส่วนที่มีอยู่ในตัวมีทั้งมือ เท้า เข่า สอก แม้กระทั่งหัวก็ใช้ได้ เป็นการต่อสู้ขั้นมูลฐานที่ใช้อาวุธในร่างกายอย่างทันทีทันใด ตามสัญชาตญาณของมนุษย์

หากมีผู้ถามว่า มวยนี้กำหนดและมีประวัติความเป็นมาอย่างไร ใครเป็นผู้คิดคิดปะชัชนีนี้ขึ้นมา ก็จะได้รับคำตอบว่า มีมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ ที่มนุษย์เรายังไม่มีความเจริญ ความจำเป็นและธรรมชาติ ได้บีบบังคับให้มนุษย์ต้องต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อรักษาตนเอง เพื่อพ่อ แม่ ลูก เมียและหมู่คณะ ด้วยอวัยวะที่มีอยู่ในตัว ก่อนที่จะมีความคิดทำ ธนู หลาว แล่น และ ดาบ โลหะ เชน ของ้าว ฯลฯ ตลอดจนการฝึกหัดรู้จักวิธีใช้อาวุธเหล่านี้ การต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ถึงกระนั้นอวัยวะประจำตัวก็มีความจำเป็นต้องใช้ต่อสู้ในลักษณะกระชั้นชิดติดตัว มีการเตะถีบ เพื่อให้คู่ต่อสู้เสียหลักจะได้เลือกฟันแทงได้ง่าย จากความรู้สึกในการจำเป็นที่ต้องป้องกันตัว โดยอาวุธธรรมชาติล้วน ๆ คือ มือ เท้า เข่า สอก ต่อสู้กับศัตรู เราจึงเรียกการต่อสู้นี้ว่า “มวย”

มวยจึงเป็นศาสตร์และศิลปะ ที่เกิดมานานนับแต่มีชนชาติ เกิดมาจากการฝึกฝนเล่าเรียนจากผู้รู้ จากการปฏิบัติยึดมั่น ในแนวที่ครูถ่ายทอดให้ “มวย” เป็นวิชา เป็นศาสตร์ มีขั้นตอนในการต่อสู้ซึ่งเรียกว่าการ “ชกมวย” สมัยก่อนเรียกว่า การ “ตีมวย” หรือ “ต่อมวย” มวยเป็นอาวุธที่มีติดตัวอยู่เสมอ เป็นอาวุธธรรมชาติที่วิเศษสุด และเป็นบ่อเกิดอาวุธนอกกาย ผู้ที่ไม่รู้จักใช้อาวุธธรรมชาตินี้ให้เป็นประโยชน์ แม้จะใช้อาวุธอื่นใดก็หาได้รับผลประโยชน์เพียงพอไม่ ฉะนั้นผู้ที่รู้จักการใช้อาวุธธรรมชาติดีแล้ว อาวุธอื่นๆ ก็สามารถกระทำไปได้อย่างดียิ่ง อย่างเช่นพระยาพิชัยดาบหัก หรือนายทองดี ฟันขาว เป็นต้นว่า เมื่อตอนเด็กๆชอบมวยและหนีพ่อ แม่ ไปหัดมวยเสมอ ๆ ต่อมาภายหลัง ได้รับการขอร้องให้เป็นนักรบที่กล้าหาญชาญชัย ท่านเป็นแม่ทัพคุมไพร่พลต่อสู้กับข้าศึกอย่างองอาจหาญ มิได้ย่อท้อต่อความตาย ด้วยน้ำใจรักชาติอย่างแรงกล้า เข้าไล่ฟันเข่นฆ่าจนดาบหักคามือ ก็หาลดละไม่ ใช้นมือ เท้า เข่า สอก ต่อสู้จนชนะได้ ก็เพราะพระยาพิชัย เป็นผู้มีความรู้ในด้าน “มวย” มาก่อนนั่นเอง

มวยได้รับการนิยมฝึกหัด ในหมู่นักรบสมัยโบราณเรื่อยมา ยามใดที่บ้านเมืองมีศึก ก็ต้องออกรบ ยามสงบก็ต้องเตรียมตัวไว้ วิชาป้องกันตัวเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อแม่ทัพ นายกอง เพราะในประวัติศาสตร์ แม่ทัพ นายกอง มักจะต่อสู้กันตัวต่อตัว มีบ่อยครั้งที่จะต้องเปลี่ยนกลยุทธ์กันเรื่อยไปจนกว่าจะรู้แพ้รู้ชนะกันไป มวยเป็นที่นิยมชมชอบของชนทุกชั้น และทุกวัยแม้แต่

กษัตริย์ผู้สูงศักดิ์ ยังทรงพอพระทัยที่จะฝึกหัด โดยมีได้โปรดปรานเพียงการทอดพระเนตรอย่าง เดียวปรากฏในพงศาวดารครั้งกรุงศรีอยุธยาในสมัยพระสรรเพชญ์ที่ ๘ ขุนหลวงสรศักดิ์ ที่ชาวบ้าน รู้จักกันในนาม พระเจ้าเสือ ทรงนิยมชมชอบมวยมาก ถึงกับทรงปลอมพระองค์เข้าทำการชกมวย ตามหัวเมืองบ่อยครั้ง

มวยเป็นกีฬา ศาสตร์และศิลปะ เป็นที่นิยมชมชอบทุกเหล่าชั้น แม้กระทั่งประมุขของ ชาติ ยังโปรดปรานในการชกมวยมาตลอด จนกระทั่งรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว หรือพระปิยะมหาราชได้ทรงเอาพระทัยใส่ในการกีฬามวยเป็นอย่างยิ่ง พระองค์ทรงโปรด การ ทอดพระเนตรการชกมวยเสมอ ๆ และทรงพอพระทัยชมการชกของนักมวยที่มีฝีมือเอกของแต่ละ ะจังหวัด ท่าเข้าชิงชัยกันยิ่งนัก และทรงส่งเสริมศิลปะการต่อสู้การป้องกันตัวนี้ ดังจะเห็นได้ว่า นักมวยในจังหวัดต่าง ๆ ในสมัยพระองค์ที่มีฝีมือยอดเยี่ยม ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ไปหลาย คน เช่น พระไชยโชค ชกชนะ แห่งพระนคร หมื่นสังัด เริงชก แห่งโคราช หมื่นมวย แม่นหมัดแห่ง ลพบุรี หมื่นมวย ถนัดชก แห่งไชยา ฯลฯ ล้วนแล้วแต่มีชื่อก้องดัง จึงได้รับพระราชทาน บรรดาศักดิ์ตามเชิงมวย

มวยได้เป็นที่สนใจของชาวยุโรปมาแล้วในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 ประเทศไทย ได้ส่งทหารอาสา ออกไปร่วมรบเคียงข้างพันธมิตร ได้นำออกเผยแพร่แสดงให้ฝรั่งชม จน หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกีฬาชื่อ “เลอสปอร์ตลอสแองต์” ตีพิมพ์ออกจำหน่ายอย่างแพร่หลาย และเกี่ยว กวาวว่า มวยไทยนำพิศวาทดูได้ยาก มีความว่องไว แข็งแรง อุดมทนต์ ไม่เพียงแต่สนุก ตื่นเต้นแปลก ประหลาดพิสดารเท่านั้น ยังทำให้เกิดความรู้สึกใหม่ว่า ไทยเป็นชาติที่เข้มแข็งในเอเชียประเทศหนึ่ง

จำลอง นวลมณี (2530, น. 45-48) ได้กล่าวถึงมวยโบราณว่ามวยโบราณเป็นการต่อสู้ ด้วย มือ เท้า เข่า สอก อย่างลื่น ๆ กันทีเดียว ซึ่งได้เกิดมีมานานแล้ว มีมาก่อนมวยคาดเชือก (คือใช้ ผ้าดิบหรือบางครั้งเป็นเชือกพันมือ ซึ่งสันนิษฐานว่าใช้ในราวสมัยกรุงศรีอยุธยา) จนกระทั่งมาถึงปี 2472 ก็เกิดเหตุการณ์ที่น่าสลดใจขึ้น เมื่อนายเจีย แยกเขมร ขึ้นทาบรัศมีต่อยกับนายแพ เลี้ยง ประเสริฐ ผลการต่อสู้ในครั้งนั้น นายเจีย ถูกนายแพต่อยถึงแก่ความตาย ที่สนามมวยหลักเมืองของ พลโท พระยาเทพหัสดิน นับแต่นั้นมาจึงเลิกการคาดเชือกมาสวมนวมแทนตามแบบสากลที่ใช้กัน อยู่ทุกวันนี้ มีเวทีแบบต่างประเทศแทนลานวัด มีกฎ มีกติกาข้อบังคับควบคุมการแข่งขัน

“มวย เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว เป็นการต่อสู้ด้วยพลังกำลัง ใช้อวัยวะเกือบทุกส่วน ของร่างกาย ทั้งมือ เท้า เข่า สอก รวมทั้งหัวด้วย มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาแล้ว ใน สมัยก่อนนิยมฝึกหัดกันในหมู่กระบือโบราณ เป็นที่นิยมชมชอบของชนทุกชั้น แม้แต่พระเจ้าแผ่นดิน ก็มีปรากฏในพงศาวดาร ครั้งกรุงศรีอยุธยา ขุนหลวงสรศักดิ์ หรือที่ชาวบ้านรู้จักกันในนาม พระเจ้า เสือ ทรงนิยมชมชอบมวยมาก ถึงกับปลอมพระองค์ไปชกมวยตามหัวเมืองบ่อยครั้ง”

จำลอง นวลมณี (เป็นครุมวยโบราณของสกุลนคร เป็นผู้ที่สืบสานศิลปะการรำรำมวยโบราณ) ส่วนอีกเรื่องหนึ่งที่อาจารย์จำลอง นวลมณี ได้เล่าไว้อย่างน่าสนใจมาก คือ เมื่อปี พ.ศ. 2331 เป็นปีที่ 7 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มีนักมวยฝรั่งสองพี่น้อง ล่องเรือกำปั่นทำพนักงมมวยมาหลายหัวเมือง และชกชนะมาทั้งสิ้น ครั้นมาถึงกรุงเทพฯ ก็มาทำพนักงมมวยกับคนไทยพระยาพระคลัง กราบบังคมทูลให้พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ทรงทราบ จึงรับสั่งให้รับทำพนัก วางเดิมพันเป็นเงิน 50 ชั่ง หรือ 4,000 บาท (สมัยนั้นก็มากแล้ว) สมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาทราชอนุชา จึงจัดหานักมวย ชื่อหมื่นผลาญ ซึ่งมีความรู้ทั้งมวยต่อย และมวยปล้ำ และดำรัสให้ปลุกพลับพลาใกล้โรงละครด้านทิศตะวันตกของวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เพื่อประทับทอดพระเนตร ผลการชกปรากฏว่า นักมวยฝรั่งแพ้ไม่เป็นท่า เป็นที่น่าอัศจรรย์มาก นางศาสตร พรหมสาขา ณ สกลนคร ได้เขียนไว้ในหนังสือเชิดชูเกียรติ อาจารย์จำลอง นวลมณี ว่า “ในสมัย 50 ปีมาแล้ว จะมีงานแห่ต่างๆ โดยเฉพาะงานประเพณีที่เรียกว่า งานบุญพระเวสชาวกสกุลนคร 10 คุ่ม ก็มีการแห่กันเทศน์ และแห่บั้งไฟไปตามถนนสายต่างๆ เพื่อทอดถวายองค์พระธาตุเชิงชุมโดยมีคณะนักมวยรำมวยออกหน้า มีปี่ ซ้อง กลอง ประโคม เป็นเครื่องประกอบเมื่อขบวนไปพบกันจะไม่มีใครหลีกเลี่ยงให้กัน จึงมีการต่อสู้กันขึ้น” ดังนั้น มวยโบราณจึงเป็นการต่อสู้ด้วยมือเท้า เข่า สอก มีมาก่อนมวยคาดเชือก (มวยคาดเชือกใช้ผ้าดิบ หรือบางครั้งใช้เชือกพันมือ สันนิษฐานว่ามีขึ้นในสมัยอยุธยา) พ.ศ. 2472 เป็นปีที่เกิดเหตุการณ์เศร้าสลดใจเกิดขึ้นเมื่อนายเจีย แยกเขมร ขวขึ้นทาบรัศมีกับ นายแพ เสียขประเสริฐ และผลการต่อสู้ในครั้งนั้นนายเจีย ถูกนายแพ ต่อยถึงแก่ความตายที่สนามมวย หลักเมือง ของพลโท พระยาเทพหัสดิน ตั้งแต่นั้นมวยคาดเชือกจึงต้องเลิกไป

จำลอง นวลมณี (2530, น.2) ได้กล่าวถึงมวยโบราณไว้ดังนี้ การแสดงมวยโบราณ สกลนครปรากฏในขบวนแห่บุญพระเวส บุญเดือน 6 หรือในขบวนแห่บั้งไฟ และแห่ปราสาทผึ้งในงานออกพรรษา โดยมีนักมวยโบราณจากคุ้มต่าง ๆ เข้าร่วมขบวนแห่ และแสดงมวยโบราณมีการเปรียบคู่ต่อสู้ให้ประชาชนชมและรับบริจาคเงินทองเพื่อนำไปบำรุงวัดวาอาราม นักมวยโบราณนิยมสักรายตามร่างกาย แขน ขา ด้วยน้ำว่าอันศักดิ์สิทธิ์เป็นรูปต่าง ๆ ที่เลื่อมใสว่ามีกำลัง มีอำนาจ ยังมีการสักรวดลายและอักษร โบราณที่เป็นคาถาอาคมอีกด้วย การแสดงมวยโบราณเป็นการแสดงตามความเชื่อเกี่ยวกับคาถาอาคม เพื่อความอยู่ยงคงกระพัน

เจริญ ปรีโต (2532, น. 6) ได้กล่าวถึงมวยโบราณ เป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่ามีมวย คือ การชกกัน เป็นการต่อสู้ของมนุษย์ทุกๆ ไปทั้ง โลกไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ ชายหรือหญิงต่อสู้กันด้วยพละกำลัง โดยใช้อวัยวะบางส่วนเป็นอาวุธ หรือแม้กระทั่งทุกส่วนของร่างกายที่มีอยู่ใน ตัวเข้าทำการสู้ไม่ว่าจะเป็นปากกัดตีนถีบ หมัดชก สอกถอง มือจับ หัวโขก เขาเรียกว่า มวยทั้งสิ้นเป็นกาต่อสู้ด้วยอาวุธธรรมชาติอันมีมาแต่กำเนิด โดยปราศจากการใช้อาวุธ (ปัญญา ไกรทัศน์ และปิติสุข

ไกรทัศน์, 2530, น. 15) กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มวยเป็นศิลปะการต่อสู้อย่างหนึ่งของลูกผู้ชายโดยใช้พลังกำลังและอวัยวะเกือบทุกส่วนของร่างกายเป็นอาวุธเข้าต่อสู้ป้องกันตัวตามสัญชาตญาณของมนุษย์ เช่น มือ เท้า เข่า ศอก ถีลาการต่อสู้ที่นั่นแผลงเร้นไปด้วยท่วงท่าที่อ่อนช้อยงดงาม แต่แกร่งกล้า น่าเกรงขาม จึงเป็นศิลปะการต่อสู้อย่างหนึ่งที่ลักษณะท่าทางตามชั้นเชิงที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ว่าจะเอาชนะคู่ต่อสู้ได้อย่างไร

สุรัตน์ วรวงค์รัตน์ (2537, น. 20 – 21) ได้กล่าวถึงมวยโบราณไว้ดังต่อไปนี้ก็ตามมวยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่ว่าเป็นศาสตร์ก็เพราะว่าเป็นวิชาการที่ทุกท่านอาจจะศึกษาหาความรู้ได้ เช่นวิชาแขนงอื่น ๆ และที่ว่าเป็นศิลป์ก็เพราะว่าศิลปะแขนงนั้นมากไปด้วยกลยุทธ์และลวดลาย ซึ่งยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติไปอย่างเจนจบ มวยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวอย่างหนึ่งตามธรรมชาติหรือสัญชาตญาณของมนุษย์ (จรรยา แก้วชัยคำ, 2530, น. 122) จะเห็นได้ว่า มวยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษมาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะมวยไทยเป็นสิ่งที่สามารถศึกษาหาความรู้ ความชำนาญได้การแสดงมวยโบราณ সকलนคร ได้ปรากฏเป็นหลักฐานเก่าแก่ที่สุดในเอกสารพื้นเวียงในตอนที่กำลังถึงอุปฮาด (ติ) เจ้าเมือง সকलนคร มรณภาพในปี พ.ศ. 2380 ว่ามีการสร้างพระเมรุยอดแหลมสวยงาม และมีการแสดงหน้าศพหลายชนิด พวกหนุ่มสาวบางครั้งก็กวาดต้อนมาต่างพูดว่าไม่เคยเห็นมาก่อน ต่างพากันจ้องดูอย่างไม่วางตา บางคนหวังดูการแสดงจนลืมรับประทานข้าวมีการแสดงหลายอย่างหลายภาษา ยังมีการแสดงแปลก ๆ ผู้แสดงนุ่งผ้าถักเขมรจับชายโจงกระเบนทั้งสองข้างขึ้นเหนือเข่า ปลอ่ยให้ชายผ้าข้างหลังยาน (นุ่งแบบเสื่อลากหาง) เดินเหยาะย่องอย่างพื่อนรำไปบางทีก็ทำเป็นกระโดดเดินต่อยตี บ้างก็ทำตาเหลือกหลอกล้อเดินไปเดินมาแล้วถีบต่อยกันจนเข้ล้มน้ำายที่นั่งดูชอบใจให้เงินเป็นรางวัล ดังกลอนที่ว่า

ลาวพ่อง	ขันอ่าวไอ้	สารสร้อยใสโครง
ไทยเห่อฝ้าว		ทำเพลงเทศต่าง
โจะโจนผ้า		ทำกันเก็งยาน
เผาของพื่อน		เต็นต่อยตีมวย
เพื่อนก็บิด		ตาเหลือกหัวล่อ
โยกเขกเดิน		ตีนถีบทำกัน
มือกำหมัด		ต่อยกันเข้ล้มน
ไผ่ยังแพ้		นายประทานเงินบาท

จากกลอนพื้นเวียง แสดงว่า সকलนครเป็นแหล่งที่มีมวยโบราณมาเป็นเวลาถึง 150 ปีมาแล้ว

ธานินทร์ โล่อุทัย (2540, น. 1 – 4) ได้กล่าวถึงมวยโบราณไว้ดังนี้ ในปัจจุบันมวยโบราณสกลนครมีให้ชมที่จังหวัดสกลนครแหล่งเดียว เป็นการแสดงพื้นบ้านภาคอีสานตอนเหนือที่ยังคงอนุรักษ์และสืบทอด โดย นายจำลอง นวลภณี อายุ 80 ปี ปัจจุบันได้บวชเป็นพระภิกษุที่วัดบ้านหนองไผ่ ตำบลดงมะไฟ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร มีนามว่า จำลอง เขมปญโญ

อมรฤต ประมวล (2542, น. 26) ได้กล่าวถึงประวัติมวยโบราณไว้ดังนี้ ศิลปะการต่อสู้ประจำชาติของไทยย่อมเป็นมวยไทย แต่จะมีสักกี่คนรู้จักมวยไทยอย่างแท้จริงมากกว่าจะนึกถึงนักมวยรูปร่างลำสันແຂງใส่กันอย่างดุเดือดตามค่ายมวย หรือสนามมวยชื่อดังอย่างลุมพินี และราชดำเนิน มวยไทยดั้งเดิมนั้นใช้ไหวพริบปฏิภาณมากกว่าที่จะใช้กำลังแลกกันให้เจ็บทั้งคู่ มวยไทยแขนงหนึ่งที่เรียกกันว่ามวยไทยไชยา แสดงออกถึงสิ่งนั้นอย่างชัดเจน มวยไทยไชยา หรือจะเรียกให้ครบว่า พาหุยุทธ์มวยไทยไชยานั้น ปัจจุบันออกจะหาชมได้ยาก แต่มีสถานที่หนึ่งที่ฝึกสอนวิชามวยให้กับประชาชนผู้สนใจทั่วไปให้ได้สืบทอดวิชามวยไทยโบราณ รักษาวัฒนธรรมไทยแท้ในรูปแบบที่คนไทยส่วนใหญ่จะเห็นแต่ในหนังสือ หรือ ภาพยนต์ อาจารย์อมรฤต ประมวล หรือครูแปรงของเหล่าศิษย์มวยไทยทั้งหลายเป็นผู้สืบทอดวิชา สานต่อเจตนารมย์จากบูรพาจารย์ที่สืบสายวิชามวยที่ถูกลืมนับตั้งแต่มีการที่มวยคาดเชือกถูกระงับการแข่งขันให้เปลี่ยนไปใช้กติกาอิงสากลลูกไม้กลมมวยต่าง ๆ ก็สูญหายไปมาก ครูแปรงเป็นศิษย์ติดตามใกล้ชิด ครูทอง เชื้อไชยา ผู้สืบทอดวิชามวยไทยไชยานี้มาจาก ประมาจารย์เขตร ศรียาภัย (ประมาจารย์คนสุดท้ายของวงการมวยไทย) ซึ่งได้เรียนวิชาจากพระยาวชิรธรักษ์เจ้าเมืองไชยาผู้เป็นพ่อ รวมทั้งได้เรียนวิชามวยโบราณจากครูอีก 13 ท่านจนแตกฉาน วิชามวยไทยไชยานี้ นอกจากมือเท้าเข้าศอกที่เห็นได้ทั่วไปในมวยไทย กระแสหลักแล้วยังมีวิชาที่ถูกลืมนับอย่างการ "ทุ้ม ทับ จับ หัก" ซึ่งมีความร้ายกาจไม่แพ้วิชาการทุ่ม การถือคอกของศิลปะการต่อสู้อื่น หลักมวยอื่น ๆ ยังมีที่เป็นคำคล้องจองแต่มีความหมายลึกซึ้งทุกคำอย่าง "ล่อ หลอก หลบ หลีก หลอกล่อ ล้อเล่น" หรือ "กอด รัด พัด เหวี่ยง" ซึ่งเป็นวิชาการถอดปล้ำแบบหนึ่งซึ่งหาไม่ได้แล้วในมวยไทยสมัยปัจจุบัน หรือแม้กระทั่ง " ล้ม ลูก คลุก คลาน" ซึ่งเป็นการฝึกม้วนตัว ล้มตัว มิตการต่อสู้ของมวยโบราณอย่างมวยไทยไชยานั้นจึงไม่จำกัดเฉพาะการยืนต่อสู้เท่านั้น การต่อสู้เมื่อจำเป็นต้องล้มลงก็ทำได้ และด้วยพื้นฐานของมวยไทยโบราณที่ถูกสร้างให้ใช้ในการศึกสงคราม การต่อสู้กับศัตรูพร้อมกันหลายคนนั้นเป็นอีกมิติหนึ่งที่ทำให้มวยไทยไชยาเป็นมวยที่ร้ายกาจ การเรียนการสอนของมวยไทยไชยานั้นจะเป็นระเบียบระบบแบบโบราณ นักเรียนจะได้เรียนตั้งแต่พื้นฐานวิชา เรียนการป้องกันตัว " ป้อง บัด ปิด เปิด " จนสามารถป้องกันการโจมตีได้อย่างมั่นใจแล้ว ลูกไม้มวยไทยต่าง ๆ ก็จะค่อยได้เรียนรู้ แตกต่างจากมวยไทยกระแสหลักที่ฝึกฝนการโจมตี เตะ ต่อย ทำลาย โดยอาศัยความทนทานเข้ารับลูกเตะต่อยของกลุ่มต่อสู้ตั้งที่ครูแห่งมวยไทยไชยานี้ยืนยันอย่างชัดเจนว่า ศิลปะการป้องกันตัวย่อมต้องป้องกันตัวได้จริง ไม่ใช่

ศิลปะการแลกกันว่าใครจะทนกว่ากันก็จะเป็นผู้ชนะไป ด้วยภูมิปัญญาของครุมวยโบราณที่สั่งสม
แก้ไข ปรับปรุงจนวิชามวยไทยดั้งเดิมนั้นร้ายกาจ ด้วยกลเม็ด ลูกไม้ ไม้เด็ด หลากหลาย กลมวย
สามารถแตกขยายไปได้เหมือนจะไม่มีที่สิ้นสุด ในทางกลับกันนั้นการสั่งสอนวิชาอันร้ายกาจนี้ก็
ฝึกฝนให้นักเรียนเป็นคนอดทนมุ่งมั่นใจเย็น สุขุม จนในท้ายที่สุดแล้ววิชามวยแห่งการต่อสู้นี้เป็น
อุปกรณ์พัฒนานักเรียนให้เป็นคนดีของสังคม ที่มีสติ ควบคุมกายให้ประพฤติตนดี มีครูสอนสั่ง

มวยโบราณเป็นการต่อสู้ของนักมวยโบราณ มีลักษณะพิเศษคือ การใช้ฝ่ามือตบ หรือตี
แทนการใช้หมัด แล้วถอยออกมาอย่างรวดเร็ว ไม่นิยมคลุกวงใน เมื่อถอยออกมาแล้วนักมวยจะรำ
รำไปมาเพื่อหาโอกาสและจังหวะที่จะรุกเข้าอีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามเพลอตัว เทคนิคใน
การรุก การถอย การตอบโต้ของนักมวยโบราณมีหลายแบบ และถือเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องฝึกหัดการ
แสดงรำมวยโบราณจะเห็นได้ในขบวนแห่งานประเพณีของจังหวัด

มวยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว เป็นการต่อสู้ด้วยพลังกำลัง โดยการใช้มือ เท้า ศอก
หัว ซึ่งมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ยุคดาบรพมาแล้วในสมัยก่อนนิยมฝึกหัดในหมู่บ้านนักมวย
โบราณเป็นที่นิยมชมชอบของทุกชนชั้นคนที่รำมวยโบราณ จะมีการสักลายเต็มตัว ในสมัยก่อนจะ
สักด้วยวาน น้ำยาสักดีสีทึบ สักเป็นรูปสัตว์ต่างๆ ที่เลื่อมใส มีกำลังอำนาจ นอกจากนั้นยังมีการสัก
เป็นลวดลายและลงอักษร โบราณที่เป็นคาถาอาคมการสักลายนี้ มีจุดมุ่งหมายเหมือนกับมีเครื่องราง
ของขลังติดตัวไปด้วย ทำให้อยู่ยงคงกระพันแคล้วคลาดและเป็นมหาเสน่ห์ สมัยก่อนการสักลงยันต์
ทำกันเป็นเรื่องใหญ่ เพราะต้องสักลงไปบนผิวหนัง ฟังลงไปในเรื่อง โดยใช้เหล็กแหลมเหมือน
ปากกา สักด้วยหมึกแดง หมึกดำ ผสมกับวาน แต่ในปัจจุบันนี้ ไม่มีผู้นิยมสักลาย นักแสดงมวย
โบราณ จึงได้พัฒนาการสักลายมาเป็นการเขียนลาย คนตรีเป็นทำนองจังหวะภูไท

งานประเพณีและศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดสกลนครตามเอกสารพื้นเมือง เรียกชื่อเมือง
นี้ว่า เมืองสันปน ซึ่งแปลว่า กลุ่มพวกหลายเผ่าพันธุ์เพราะนับตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ก็มีผู้คน
เคลื่อนย้ายเข้ามาสู่สกลนครอย่างมากมาย มีทั้งเข้ามาอยู่เพื่อแสวงหาที่ทำมาหากิน แสวงหา
ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในการดำรงชีวิต หลบหนีภัยทางการเมือง หรือแม้กระทั่งการกวาด
ต้อน หรือการชักจูงให้เข้ามาตั้งหลักแหล่งในสกลนคร จึงทำให้มีหลายชุมชนต่าง ๆ ที่มีระบบความ
เชื่อที่แตกต่างกันออกไป และเกิดความหลากหลายทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่น่าสนใจอย่างยิ่ง
ประเพณีการทำปราสาทผึ้ง ประเพณีชาวอีสาน ถือว่าการทำบุญด้วยการถวายคันผึ้งเป็นบุญกุศล
สูงส่ง ดังนั้น ในการถวายทานแก่ผู้ตายในงานแจกข้าว เมื่อถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์แล้วแล้วก็
ถวายหอผึ้ง เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้วายชนม์ ต่อมา ประเพณีดังกล่าวได้มีกลุ่มคนได้จัดขึ้นมา
ใหญ่โต ชาวเมืองสกลนคร มีชาวคุ้มต่างๆ ที่อยู่ทั้งใกล้ไกลวัดพระคู่เชิงชุม ด้วยพุทธศาสนิกชนเชื่อ
ว่าการทำบุญในวันออกพรรษา เป็นวันที่โลกทั้งสามจะมองเห็นความเป็นอยู่ซึ่งกันและกัน และโดย

พุทธานุภาพแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชาวบ้านได้มองเป็นหอผึ้งที่ตนทำถวายชาวคุ้มต่าง ๆ จึงได้
จัดนำมาถวายที่วัดพระธาตุเชิงชุมเป็นประจำทุกปี

ปราสาทผึ้งของจังหวัดสกลนครได้พัฒนาเป็น 3 ระยะคือ ระยะแรกที่ทำเป็นหอผึ้ง
เป็นต้นกำเนิดของปราสาทผึ้งในปัจจุบัน เป็นหอผึ้งทรงตะลุ่มสี่เหลี่ยมซ้อนกันสองชั้น ประดับดอก
ผึ้งบนก้านกล้วย บรรจุเครื่องอัฐบริขารไว้ภายใน แล้วจึงพัฒนามาเป็นปราสาทผึ้งทรงสิม หรือทรง
ศาลพระภูมิ ปราสาทผึ้งทรงนี้ มีหน้าจั่วทั้ง 4 ด้าน มีลักษณะเหมือนสิมพื้นบ้านอีสาน ประดับดอก
ผึ้งติดก้านกล้วย และวางเครื่องทานไว้บนปราสาท ต่อมามีการพัฒนาให้มีความวิจิตรมากขึ้น โดยทำ
เป็นปราสาทผึ้งแบบปราสาทเรือนยอด โดยคณะกรรมการจัดงานประกวดปราสาทผึ้ง เทศบาล
สกลนครเห็นว่า ไม่สามารถพัฒนารูปแบบลวดลายปราสาทผึ้งให้วิจิตรพิสดารได้ จึงได้เปลี่ยนการ
ทำปราสาทผึ้งด้วยโครงไม้เป็นปราสาทจัตุรมุขมียอดแหลมเรียกว่ากุฎาคาร ใช้ศิลปะอีสานผสมกับ
ไทยภาคกลางในการจัดตกแต่ง เป็นการสร้างปราสาทที่เลียนแบบที่ประทับมหากษัตริย์ เพื่อถวาย
แด่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

รำมวยโบราณ มวยทางภาคอีสานที่เรียกกันว่า "มวยลาว" หรือมวยลากหาง เหล่านี้
เป็นมวยโบราณที่มีการฝึกตามคุ้ม ตามหมู่บ้านเพื่อให้มีกำลังสามารถป้องกันตัวได้ในขณะเดียวกัน
ได้คำนึงถึงความสวยงามในการรำรำด้วย และนักมวยที่ฝึกหัดยังเชื่อในการรำเรียนเวทมนต์คาถา
เสกเป่าหมัด เข้าให้มีพลังในการต่อสู้อีกด้วย ปัจจุบันสกลนครเป็นแหล่งเดียวที่ยังคงมีมวยโบราณ
ในเทศกาลบุญประเพณีต่าง ๆ เช่น แห่ปราสาทผึ้งออกพรรษา ในเทศกาลงานบุญอื่นๆ ชาวบ้านจะ
จัดขบวนมวยโบราณเข้าขบวนอย่างสนุกสนาน การแต่งกายมวยโบราณ แต่งด้วยผ้าหยักครึ่ง ปลอก
ชายกระเบน ตามเนื้อตัวจะเขียนลายแบบสัก แผลงอกมักจะเป็นลายครุฑ ฐู เสือ หนุมาน ส่วน โคน
ขาจะเป็นลายพืชม้วนธัญญาหาร เชื่อว่าเป็นการเสริมพลังกำลังให้แข็งแกร่ง และจะเป็นที่ชื่นชอบ
ของหญิงสาว และยังมีตะกรุดรัดแขน มีพิธีไหว้ครูและถอดมงคลอกเมื่อถึงบทที่ต้องรำรำการ
ต่อสู้ท่าทางของมวยโบราณจะใช้ลีลาจากท่าทางของสัตว์มาดัดแปลง เช่น เสือ ม้า วัว ควายการ
เคลื่อนไหวเหยาะย่างเข้ากับเสียงกลอง แคน มีความงดงามผสมผสานระหว่างนาฏศิลป์และการต่อสู้
การต่อสู้อยู่ที่ชั้นเชิง และกลเม็ดของนักมวย มีความคล่องแคล่ว ต่อสู้แบบวงนอกและบุกเข้าต่อสู้
เป็นระยะ ๆ ปัจจุบันมีการแสดงท่ามวยโบราณ 3 ตอน คือ ขบวนแห่มวยโบราณทำไหว้ครูหรือรำ
เดี่ยว และการต่อสู้

2.3.2 ทำรำมวยโบราณ

ท่ารำของมวยโบราณเป็นที่อ่อนช้อยแต่เข้มแข็งทะมัดทะแมงอยู่ในที่ การรำมวยโบราณ เช่นนี้มีได้มีแต่เฉพาะภาคอีสานเท่านั้น แต่ทางภาคเหนือก็มีศิลปะการต่อสู้แบบโบราณที่เรียกว่า “ฟ้อนเจิง” ภาคใต้ก็มีการรำมวยโบราณที่เรียกว่า “ซึลละ” ซึ่งทำไหว้ครูแบบโบราณ การรำรำเดี่ยว นั้นมีทั้งหมด 14 ท่า คือ

1. ท่าเสื่อออกจากเหล่า (หมายถึง เสื่อออกจากถ้ำหรือออกจากป่า) เป็นท่าเริ่มต้น
2. ท่าอย่างสามขุม คือ การเหยาะอย่างอย่างทะมัดทะแมง
3. ท่ากุมภันท์ถอยทัพ ลีลาท่าทางในเชิงถอย
4. ท่าลับหอกโมกขศักดิ์ ท่าแสดงจินตนาการเหมือนกุมภันท์ลับหอกโมกขศักดิ์
5. ท่าดาบยามปราบมาร แสดงความเข้มแข็งให้เป็นที่ยำเกรงของคู่ต่อสู้
6. ท่าทะยานเหยื่อเสื่อลากหาง เป็นท่าที่แสดงจินตนาการวาดท่าของลูกเสื่อที่หยอกล้อกัน
7. ท่าเหยียบไก่อั่ว เป็นท่าเลียนแบบการเลาะเลียขบของไก่ที่จะเข้าเฝ้า
8. ทำน้ำวักันศร เป็นท่าพระรามน้ำวักันศร
9. ทำกินนรเข้าถ้ำ
10. ท่าเตี้ยต่ำเสื่อหมอบ
11. ท่าทรพีชนพ้อ เป็นลีลาแสดงความศรัทธาของทรพีที่โหดร้ายต่อทรพาสู้เป็นพ้อ
12. ท่าล้อแก้วเมขลา เมขลาล้อแก้วให้รำมธุรสว่างขวาน
13. ท่าม้ากระที่บโรง
14. ท่าโหลงทะยานป่า เป็นท่าที่มีลีลาเหมือนช้างป่าแฆมน รุกไล่ศัตรูอย่างฮึกเหิม

ท่ารำมวยโบราณแบบรำเป็นขบวนแห่ การแสดงขบวนแห่หรือการแสดงกลางแจ้ง เป็นการรำหมู่ รำเป็นคู่ ๆ หลายคู่ยืนนำคู่ เช่นในขบวนแห่ปราสาทผึ้ง แห่เทียน แห่บั้งไฟแห่เขาสเข้าเมือง แห่บุญกองบัง ฯลฯ มีท่ารำ 9 ท่า คือ

1. ท่ากาเดินก้อนไถ ผู้รำจะกำมือทั้งสองไว้ที่บั้นเอว ยกไหล่กางศอก ขาย่อกางออก พองามก้าวไปข้างหน้า ในลักษณะเดินและลงสั้นเท้า เอียงตัวเล็กน้อยเข้ากับจังหวะดนตรี แขนทั้งสองกาง กำมือติดที่เอว สายตัวช้า ๆ ไปตามจังหวะ อันเป็นจินตนาการกาที่เดินไปตามก้อนดินที่ชาวนาไถพลิกขึ้นมา เพื่อจะหากินอาหารมีปลา จิ้งหรีดและตัวแมลงต่าง ๆ

2. ท่าหะพราย ผู้รำจะโน้มตัวลงไปข้างหน้า พร้อมกับม้วนแขนทั้งสองข้างเข้ามาในลีซ่าง แล้วยกแขนสูงขึ้นเหนือศีรษะ ตรีหวัดปลายนิ้วมือไปข้างหน้า 3 ครั้ง เหยหน้าขึ้นมองคู่มือ ส่วนเท้ายังเดินอยู่ตามจังหวะในท่าที่หนึ่ง ทำอย่างนี้ไปจนรอบ เป็นการปิดเสนียดจัญไรภูตพราย ผีปีศาจและสิ่งไม่ดีไปให้พ้นจากตัว

3. ทำย้ายสามเส้า ผู้ร่าจะยกขาข้างหนึ่งอยู่ระดับเอว ทรงตัวอยู่ด้วยขาข้างเดียว แขนข้างหนึ่งกำมือวางไว้ที่ขาที่ยกไว้แล้วกางศอก ยกไหล่ให้ฝั่งผายส่วนแขนอีกข้างหนึ่งวางไว้ที่บันเอว กางศอกยกไหล่เช่นเดียวกัน แล้วเหยาะอย่างสง่างามไปข้างหน้าสามก้าวตามจังหวะเสียงกลอนและยืนทรงตัวอยู่ด้วยขาข้างเดียว กำมือทั้งสองวางไว้ที่ขาและบันเอวเช่นเดียวกับที่ทำมาแล้ว ยึดตัวให้ตรงสายตามองกวาดให้กว้างและไกล ทำสลับไปจนสุกรอบ

4. ทำน้ำวเสียวไฟ ผู้ร่าจะเบนขาที่ยกสูงให้เอียงมาอยู่อีกทางหนึ่ง ปล่อยแขนที่วางไว้ให้หย่อนลงมาข้าง ๆ ขา พร้อมกับเหวี่ยงแขนที่อยู่บันเอวให้โน้มน้ำหนักขึ้นพันศีรษะมาตั้งข้อศอกกำมือไว้ที่บันเอวตามเดิม ส่วนแขนข้างหน้าที่หย่อนลงให้ข้อศอกขึ้น และตั้งไว้ที่ขาซึ่งยกไว้แล้วเหยาะอย่างย่อตัวให้ต่ำเตี้ย เอียงไหล่ลงตามจินตนาการยอดไฟที่ต้องลมย่อนน้ำหนัก โนมเอนอ่อนน้อมข้อย่อยต่ำลงมา ฉะนั้น

5. ทำไล่ลูกแตก ผู้ร่าจะย่อเข้าทั้งสองลงจนนั่งบนส้นเท้าแล้วกระโดดไปข้างหน้าพร้อมกับตบมือข้างหลังและข้างหน้า กับตบลอดแข้ง ลอดขา ทั้งสองข้างอย่างว่องไวและยกแขนข้างหนึ่งให้สูงขึ้นเพื่อเปิดช่องว่างให้มือข้างหนึ่งตบสีกข้างใต้รักแร้ ตามด้วยการตบใต้ข้อศอก หลังมือ เข้าไหล่ ส้นเท้าและขาด้านนอก แล้วกระโดดลอยหลังไปข้างหน้า พร้อมกับตบมือและหมุนตัวตบยอดอกด้วยฝ่ามือทั้งสองข้าง ใช้หลังมือข้างหนึ่งตบขาใน และกระโดดเตะฝ่ามือที่ยื่นไปข้างหน้าพร้อมกับทั้งตัวลงในท่าย่อเข้า ลากขาอีกข้างหนึ่งไปข้างหลังในท่าแอ่นอก กางศอกมือกำวางไว้ที่บันเอวทั้งสองข้าง สายตามองส่วยหาคู่ต่อสู้ (ลูกแตกเป็นภาษาพื้นบ้าน คือ ประทัดหรือระเบิด เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดเสียงดัง การตบตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เกิดเสียงดังนี้ เพื่อเป็นการปราม ข่มขู่ให้คู่ต่อสู้เกรงกลัว ต่อ ไปกางแขนทั้งสองออกอยู่ระดับพื้นแล้วกระโดดไปข้างหน้าตบมือไปข้างหลังเหมือนอย่างที่เคยทำมาแล้ว แต่เป็นการทำสลับข้างซ้าย ข้างขวา

6. ทำซ่างม้วนงวง ผู้ร่าจะยกขามายืนชิดติดกันแล้วยกเข้าไปข้างหน้าให้สูงระดับเอว ม้วนท่อนแขนช่วงล่างทั้งสองแขน หมุนลักษณะควงหมัดกลมหลาย ๆ รอบ อยู่เหนือขาที่ยกไว้ พร้อมกับก้าวขาสืบเท้าไปข้างหน้า 3 ก้าว หยุดยืนยกขาข้างหนึ่งมาข้างหลังย่อเข้าให้สูงขึ้นพร้อมกับเหวี่ยงแขนทั้งสองออกจนสุดแขน โนมตัวไปข้างหน้าย่อเข้าลงเล็กน้อย แล้วม้วนแขนทั้งสองข้าง หมุนควงหมัดวงกลมและก้าวขาสืบเท้าไปข้างหน้า 3 ก้าวเหมือนครั้งก่อนไปจนรอบ

7. ทำทวงฮัก กวักซู้ ผู้ร่าจะเดินไปข้างหน้าสามก้าว ในรูปทแยงมุมแบบลายพื้นปลา พร้อมกับแขนทั้งสองข้างบนตีสีกข้างให้ดัง คล้ายไก่ตีปีก ตามจังหวะเท้าที่เดินไป แล้วเอี้ยวตัวส่งแขนทั้งสองยื่นไปข้างหน้า ให้ขนานกับพื้น แขนทั้งสองกวักไปข้างหน้าตามจังหวะดนตรี ส่วนขาที่อยู่ข้างหน้ายื่นเป็นหลักย่อเข้าลงเล็กน้อย อีกขาหนึ่งไขว้หลังยื่นไปข้างหน้าใช้ปลายเท้าตบพื้นเป็น

จังหวะเข้ากับมือที่กวักอยู่ประมาณ 3 ครั้ง ต่อไปก็ให้เดินไปข้างหน้าสามก้าว แขนทั้งสองตีปีกและยื่นไปข้างหน้า ทำนองเรียกคนรักให้กลับมา ส่วนเท้าก็ใช้ปลายตบพื้นตามจังหวะที่มือกวักเหมือนกับที่ทำมาแล้ว แต่เป็นการทำกลับ ขวา - ซ้าย

8. ท่าแหลวดลา ถาดากปีก เป็นท่าต่อเนื่องจากทวงฮัก กวักชู คือผู้รำจะถอยเท้าที่ตบพื้นอยู่มาข้างหน้า 1 ก้าว แล้วเท้าอีกข้างหนึ่งก็ถอยมาชิดติดกัน ส่วนแขนทั้งสองที่ยื่นไปข้างหน้าถอยมารวมกันที่หน้าอก ในลักษณะจับมือและเท้าที่อยู่ข้างหน้าก็ก้าวไปข้างหน้าอีก 1 ก้าว และเท้าที่ก้าวไปก่อนให้ถอยหลังมาอีก 1 ก้าว เท้าที่ก้าวข้ามไปก็ให้ถอยมารวมกันอีกและลำตัวให้หมุนไปอยู่ข้างหนึ่งด้วย ส่วนแขนทั้งสองให้กางขนานกับพื้นลาไปตามลำตัวที่หมุนทำอย่างนี้สลับข้างขวาซ้ายกันสามครั้งแล้วย่อตัวเตี้ยต่ำลง ส่วนแขนทั้งสองยังกางเหมือนนกบินร่อนอยู่ เมื่อได้จังหวะก็ลุกขึ้นก้าวขาและกางแขนทำเหมือนกับที่กล่าวมาแล้ว

9. ท่าเลาะเลียบตูป เป็นท่าสุดท้าย ผู้รำจะวาดแขนข้างหนึ่งไปข้างหน้าแบบตักช้อนปลาหงายฝ่ามือ ค่อย ๆ ยกขึ้นจนได้ระดับไหล่ จึงพลิกข้อมือเป็นคว่ำ แล้วสลับปลายนิ้วขึ้นศีรษะ 3 ครั้ง ลำตัวโน้มไปข้างหน้าตามแขนที่ยื่นไป ส่วนมืออีกข้างหนึ่งเหยียดตรงมาข้างหลังหงายฝ่ามือและสลับปลายนิ้วอย่างเดียวกัน ทำอย่างนี้สลับกัน เปลี่ยนเป็นข้างซ้าย ข้างขวา ส่วนเท้าทั้งสองข้างเดินตามจังหวะกาเต้นก่อนโถในแบบท่าที่ 1

2.3.3 การแต่งกายของมวยโบราณ

มวยโบราณ นิยมนุ่งผ้าโจงกระเบนแบบหยักครึ่ง คือ ดึงชายกระเบนให้สูงขึ้น เพื่อให้เห็นลายสักที่ขา สีของผ้าโจงกระเบนนิยมสีแดงหรือสีน้ำเงิน ปล่อยชายหางกระเบน ห้อยลงมาพองาม มีผ้าคาดเอวสีแดงหรือ น้ำเงิน ผ้านุ่งนี้ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า 3 เมตร เพื่อให้มีชายผ้าห้อยลงมาคล้ายหางกระรอก (ใส่สลับกับผ้านุ่ง คือ ถ้าผ้านุ่งสีแดง ผ้าคาดเอวก็สีน้ำเงิน) มีผ้าคาดเอวนี้จะช่วยรัดให้ผ้าโจงกระเบนแน่นกระชับ ที่สำคัญอีกอย่างก็คือ มีผ้าประเจียดโพกศีรษะ (ผ้าประเจียดคือผ้าลงยันต์ บรรจุมนต์ขลังของเกจิอาจารย์) นอกจากนั้นก็ยังมีผ้ารัดต้นแขนทั้งสองข้าง เป็นผ้าสีแดงมีตะกรุดหรือเครื่องรางของขลังอยู่ข้างในการสักหรือการเขียนลาย จุดเด่นของมวยโบราณนิยมสักลวดลายตามตัวทั่วร่างกาย ทั้งแขน ขา สมัยก่อนสักด้วยน้ำว่าน น้ำยาศักดิ์สิทธิ์สักเป็นรูปสัตว์ต่างๆ ที่เลื่อมใสว่ามีกำลังอำนาจ นอกจากนั้นยังสักเป็นลวดลายและลงอักษร โบราณที่เป็นคาถาอาคมเล่ากันว่า ในสมัยโบราณผู้ชายที่ไม่สักลายผู้หญิงจะไม่รัก และไม่แต่งงานด้วย ถึงกับมีคำพังเพยว่า “ขาบ่ลายบ่ให้ท้าย” กายก็หมายถึง กอดกาย การสักนี้มีจุดมุ่งหมายเหมือนกับมีเครื่องรางของขลังติดตัวไปด้วย ทำให้อยู่คงกะพันแคล้วคลาดและเป็นมหาเสน่ห์ สมัยก่อนการสักลงยันต์ทำกันเป็นเรื่องใหญ่เพราะต้องสักลงไปบนผิวหนัง ฟังลงไปในเรื่องโดยให้เหล็กแหลมเหมือนปากกา สักด้วยหมึกดำ หมึกแดง ผสมกับรงและว่าน รอยสักนี้จะติดไปบนผิวหนังตลอดชีวิตในปัจจุบันนี้ ไม่มีผู้นิยม

สัปดาห์ นักมวยโบราณจึงได้พัฒนาการสัปดาห์มาเป็นการเขียนลายแทน และเขียนด้วยปากกาเมจิก หรือสีเคมีแห้งเร็ว เมื่อเขียนเสร็จแล้วก็ใช้แป้งพองที่ทาตัวเด็ก โรยลงไปให้ทั่วเพื่อไม่ให้สีที่เขียนเลอะเทอะ เมื่อเห็นออกคนตรีประกอบการแสดง เป็นสิ่งจำเป็นมากในการแสดงมวยโบราณ เพราะจะช่วยให้สร้างอารมณ์ให้เกิดความลึกลับให้กับนักมวย และผู้ชมยังเป็นคนตรีพื้นเมืองของอีสานด้วยแล้วยิ่งสนุก ลึกลับ เร้าใจ นักมวยโบราณได้ฟังเสียงแล้วก็ฮึกเหิม ร่ายรำได้โดยไม่เหน็ดเหนื่อยคนดูก็สนุกไปด้วยเครื่องดนตรีของมวยโบราณ เป็นดนตรีพื้นบ้านทั้งสิ้น แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ

1. เครื่องดีด ได้แก่ กระจับปี (พิณ) เป็นเครื่องดนตรีหลัก
2. เครื่องสี ได้แก่ ซอกระบอกไม้ไผ่
3. เครื่องตี ได้แก่ กลองคุ่ม (กลองสองหน้า) หมากกระโหล่ง โปงกลาง ฆ้อง ฯลฯ
4. เครื่องเป่า ได้แก่ แคน อาจเพิ่ม โหวตเข้าไปด้วยส่วนเพลงที่ใช้ตีประกอบนั้นมวย

โบราณจะอาศัยจังหวะจากเสียงกลองและเครื่องตีประกอบ จังหวะอื่นๆ เป็นตัวทำจังหวะให้นักมวยเต้นเหยาะอย่างตามลีลาท่ารำ สำหรับบทเพลงที่เหมาะสมที่สุด คือ เพลงขารเลงลายผู้ไทย ซึ่งอาจเป็นผู้ไทยน้อยสำหรับเสียงสูง หรือผู้ไทยใหญ่สำหรับเสียงต่ำ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปิยะธิดา ขจรชัยกุล (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่มีต่อการพัฒนาด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยอายุ 2 ถึง 3 ปี ที่มีพัฒนาการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ส่วนหัวไหล่ แขน พัฒนาส่วนขา พัฒนาการทรงตัวและการประสานงานของกล้ามเนื้อของเด็กปฐมวัยหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญแก้ว ดำรงศิริ (2539, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะโดยเน้นจุดประสงค์ที่มีต่อความพร้อมทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า

1. ในเวลา 6 สัปดาห์ ความพร้อมทางด้านร่างกายของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ในเวลา 8 สัปดาห์ ความพร้อมทางด้านร่างกายของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพร้อมทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัยในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ และ 8 สัปดาห์ มีคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองและเมื่อนำมาพิจารณาทางสถิติพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ในสัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 กลุ่มทดลองมีคะแนนความพร้อมทางด้านร่างกายสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยดังนี้ 4.68 และ 4.87 ตามลำดับ

รณินทร์ โล่อุทัย (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษามวยโบราณ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบของมวยโบราณสกลนคร และศึกษาคติความเชื่อที่ปรากฏในองค์ประกอบมวยโบราณสกลนคร โดยใช้วิธีการศึกษาภาคสนาม ผลการศึกษามีดังนี้ ในด้านองค์ประกอบของการแสดงมวยโบราณสกลนคร พบว่า โอกาสที่ใช้แสดงในอดีตแสดงงานศพงานบุญบั้งไฟ งานบุญพระเวส งานแห่เทียนเข้าพรรษา งานแห่ประสาธน์ผิ้งออกพรรษา และงานนมัสการพระธาตุเชิงชุม ปัจจุบันแสดงงานในงานแห่ปราสาทผิ้งออกพรรษา งานนมัสการพระธาตุเชิงชุม งานแต่งงาน และงานพิธีเปิดการแข่งขัน ส่วนการแต่งกายนักมวยนุ่งผ้าโจงกระเบนแบบหยักรั้ง ผูกผ้าประเจียดที่ต้นแขนทั้งสองข้าง ผูกผ้ามงคลที่ศีรษะ ผูกผ้ารัดข้อมแขนทั้งสองข้าง และผูกผ้ารัดเอว ในอดีตนักมวยนิยมสักลาย ปัจจุบันใช้วิธีการเขียนลายบนผิวหนังลำดับการแสดงมวยโบราณ เริ่มต้นด้วยพิธีไหว้ครูก่อนการแสดง และการแสดงหมู่ที่ทำรำ 9 ท่า ได้แก่ 1.การเดินก่อนไฟ 2. หะพราย 3. ย้ายสามเล่า 4. น้าวเหยวไฟ 5. ไล่ลูกแตก 6. ซ่างม้วนงวง 7. ทวงฮัก กวักซู้ 8. แผลวตลาคา ตากปีก 9. เลาะเลียบตูป การแสดงเดี่ยวมีท่ารำ 14 ท่า ได้แก่ 1. เสือออกเหล่า 2. ยางสามขุม 3. กุ่มกัณท์ถอยทัพ 4. ลับหอกโมกขศักดิ์ 5. ตบผาบปราบมาร 6. ทะยานเหยื่อ เสือลากหาง กวางเหลียวหลัง 7. ไก่เลียบเล่า 8. น้าวคันศร 9. กิณนรเข้าถ้ำ 10. เตี้ยดำเสื่อหมอบ 11. ทรพีชนพ้อ 12. ล่อแก้วเมฆขลา 13. ม้ากระต๊อบโรง 14. ซ่างโหลงทะเลลายป่า คนตรีประกอบ การแสดงมวยโบราณสกลนคร ได้แก่ ชุงหรือกระบี่ปี ซอกระบอกไม้ไผ่ กลองคุ่ม ฉาบใหญ่ ฟังสาด โป่งกลาง และแคน โดยใช้ทำนองผู้ไทยน้อย ผู้แสดงดั้งเดิมเป็นชาวบ้านคุ้มวัดต่าง ๆ ผู้แสดงสืบทอดได้แก่ จำลอง นวลมณีสุทิน ศิริจันทร์ บุญเริ่ม ศรีทองกลาง วิจิตร ประกิจรัตน์ และบัณฑิต สิงห์จันทร์ ผู้แสดงกลุ่มสมัยปัจจุบันได้แก่ พิศไสว วงศ์กาพลินธุ์ และสมาชิกชุมชนมวยโบราณสกลนคร โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์ (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี - นาฏศิลป์กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ในกลุ่มโรงเรียนบ้านวังตะคร้อ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์มีพัฒนาการทางร่างกายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี - นาฏศิลป์มีพัฒนาการ

ทางร่างกายก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

พิมพิกา คงรุ่งเรือง (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาลักษณะพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ตามแผนแห่งการเรียนรู้ของไฮสโคป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง จำนวน 10 คน ระยะเวลาในการวิจัย 8 สัปดาห์ผลการวิจัยพบว่าเด็กมีการพัฒนาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองตามระยะเวลา โดยระยะที่ 1 เด็กไม่กล้าคิดทำทางด้วยตนเอง และแสดงออกด้วยท่าทางมากกว่าวาจา ระยะที่ 2 เด็กเริ่มคิดทำทางด้วยตนเอง สนทนาด้วยความที่ยาวขึ้น ระยะที่ 3 เด็กแสดงออกด้วยท่าทางที่หลากหลายสนทนาด้วยความที่ยาวกล้าที่จะอาสาสมัครเป็นผู้นำทำกิจกรรมเป็นคู่และกลุ่มได้อย่างมั่นใจ

อภิภัทร สายนาค (2543, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่ใช้คู่มือการประเมินการปฏิบัติสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือครูที่สอนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง จำนวน 60 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาในการวิจัย 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่วางแผนการสอนกับเพื่อนและของครูที่วางแผนการสอนด้วยตนเอง โดยใช้คู่มือการประเมินการปฏิบัติการสอนแตกต่างกัน โดยหลังการทดลองครูมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. เจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่วางแผนการสอนกับเพื่อนและของครูที่วางแผนการสอนด้วยตนเอง โดยใช้คู่มือการประเมินการปฏิบัติการสอนหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. เจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่วางแผนการสอนกับเพื่อนและของครูที่วางแผนการสอนด้วยตนเอง โดยใช้คู่มือการประเมินการปฏิบัติการสอนและของครูที่สอนแบบปกติ หลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ขวัญเรือน มาสิงห์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการในกิจกรรมประจำวันแบบแบ่งเวลาและไม่แบ่งเวลาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคั้งนี้ ประกอบด้วยเด็กปฐมวัยจำนวน 60 คน อายุ 5-6 ปีเรียนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนอนุบาลบ้านเพนียดอำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม 30 คนและกลุ่มทดลอง 30 คน เครื่องที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนจัดประสบการณ์แบบบูรณาการในกิจกรรมประจำวันแบบแบ่งเวลา

กับไม่แบ่งเวลา และแบบประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา กลุ่มควบคุมใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการในกิจกรรมประจำวันแบบแบ่งเวลา กลุ่มทดลองใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการในกิจกรรมประจำวันแบบไม่แบ่งเวลา การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที่พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการในกิจกรรมประจำวันแบบไม่แบ่งเวลา มีคะแนนพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และด้านสติปัญญา ภายหลังการทดลองสูงกว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการในกิจกรรมประจำวันแบบแบ่งเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรุณี หรดาล (2560, บทคัดย่อ) พัฒนาการด้านร่างกายเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของร่างกาย การเจริญเติบโต และ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่กล้ามเนื้อเล็ก และการทำงานประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ใน การเคลื่อนไหวที่เด็กวัยนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการสำรวจตนเองและโลกรอบตัว การส่งเสริมและพัฒนาด้านร่างกาย ให้แก่เด็กปฐมวัย นอกจากจะช่วยให้เด็กเจริญเติบโตมีโครงสร้างพื้นฐานของร่างกายสมวัยแล้วยังช่วยเสริมสร้างกระดูกและกล้ามเนื้อให้แข็งแรงทำงานได้อย่างประสานสัมพันธ์กัน ช่วยการเชื่อมโยงของเซลล์ประสาท กระตุ้นการทำงานของสมองน้อย และยังช่วยเตรียมความพร้อมในการเขียนให้แก่เด็ก การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาด้าน ร่างกายให้แก่เด็กปฐมวัยควรมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะหรือความพร้อมของแต่ละบุคคล โดยมีแนวทางการจัดที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความปลอดภัย และให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข รวมถึงการเปิดโอกาสให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วม ทั้งนี้ กิจกรรมที่จัดควรให้ครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพอนามัย การใช้กล้ามเนื้อใหญ่และ กล้ามเนื้อเล็ก โดยเลือกใช้กิจกรรมและสื่ออุปกรณ์ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรม

Kahn (2008, unpagged) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนทางด้านพลศึกษาจะมีประโยชน์แก่เด็กประถมศึกษา ซึ่งถ้าเริ่มต้นได้เร็วเท่าใด เด็กก็จะได้รับผลดีมากกว่านั้น แต่ไม่มีการยืนยันว่า การเคลื่อนไหวจะส่งผลต่อสมองส่วนกลางหรือไม่ ดังนั้นผลการจัดกิจกรรมดังกล่าวยังอยู่บนพื้นฐานที่ไม่มั่นคงพอที่จะอธิบายว่า การเคลื่อนไหวสามารถใช้ในการบำบัดความไม่ปกติทางสติปัญญาได้ แต่สัมพันธ์กับทักษะทางกลไกและเนื้อหาสาระรวมทั้งทักษะทางสังคม ซึ่งหากเด็กได้รับการส่งเสริมด้านการเคลื่อนไหวอย่างเต็มที่ ก็จะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กเป็นอย่างดี

Lanclos (2000, p. 1496-A) ได้ศึกษาการแสดงออกด้านการละเล่นของเด็ก ๆ ที่มีความแตกต่างทางศาสนา ระดับสติปัญญา และสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยศึกษากับเด็ก 5 กลุ่ม ในโรงเรียนประถมศึกษา แยกเป็นกลุ่มโปรเตสแตนต์ 2 กลุ่ม กลุ่มคาทอลิก 2 กลุ่มและอีก 1 กลุ่มเป็นแบบรวม ในเมืองเบสพาส ตอนเหนือของไอร์แลนด์ ซึ่งการละเล่นของเด็กจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางการติดตามสร้างสัมพันธ์ของเด็ก ๆ โดยไม่ต้องมีแบบแผนหรือการปกครองเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีให้แก่เด็กปฐมวัยนั้น ควรใช้วิธีการและกิจกรรมที่หลากหลาย ให้เด็กมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความสนใจและความต้องการ เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยมีครูเป็นผู้คอยสนับสนุนช่วยเหลือให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ กิจกรรมที่จัดควรบูรณาการให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้านและกิจกรรมหลักทั้ง 6 กิจกรรม ดังนั้น ครูผู้สอนต้องวางแผนการจัดประสบการณ์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตรและให้ผู้ปกครองเด็กมีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการ ซึ่งการวางแผนการจัดประสบการณ์ล่วงหน้าที่ดี จะช่วยให้ครูสามารถจัดประสบการณ์เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย เพื่อศึกษาความสามารถในการทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรคือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 16 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

- 3.2.1 ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ
- 3.2.2 แบบประเมินความสามารถในการทำรำมวยโบราณ
- 3.2.3 แบบบันทึกพฤติกรรม

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.3.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลเป็ล่งประสิทธิ์สายลม

3.3.1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และวิธีการสร้างกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

3.3.1.3 ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ จำนวน 9 ท่า ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำเอาทำรำมวยโบราณดั้งเดิมที่มีอยู่แล้ว มาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย จำนวน 9 ชุดกิจกรรม จำนวน 15 คาบเรียน คาบเรียนละ 45 นาที ได้แก่

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 1 ท่ากาเต้นก้อนไถ

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 2 ท่าหะพราย

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 3 ท่าย้ายสามเส้า

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 4 ท่านิ้วเหยงไผ่

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 5 ท่าไล่ลูกแตก

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 6 ท่าช้างม้วนวง

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 7 ท่าทวงฮัก กวักซู้

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 8 ท่าแหลวดลา กาดากปีก

ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ 9 ท่าเลาะเลียบตูป

3.3.1.4 ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3.1.5 ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณลักษณะของชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ซึ่งใช้วิธีการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) (Rovinelli and Hambleton,1977:49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

เกณฑ์ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์ ชุดกิจกรรมทำร่ำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 – 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.3.1.6 ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมทำร่ำมวยโบราณที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับประชากรเป้าหมาย

3.3.2 แบบประเมินความสามารถในการร่ำมวยโบราณ มีขั้นตอนการจัดทำดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการร่ำมวยโบราณ

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้แล้วนำไปสร้างเป็นแบบประเมินให้มีความสอดคล้องกัน โดยจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการร่ำมวยโบราณ

3.3.2.3 นำแบบประเมินความสามารถในการร่ำมวยโบราณ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.2.4 นำแบบประเมินความสามารถในการร่ำมวยโบราณ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977:49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ ไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

เกณฑ์ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์ ชุดกิจกรรมทำร่ำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 – 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.3.2.5 ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความสามารถในการร่ำมวยโบราณ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มประชากรเป้าหมาย

3.3.3 แบบบันทึกพฤติกรรม มีขั้นตอนการจัดทำดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกพฤติกรรม

3.3.3.2 วิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้แล้วนำไปสร้างเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมให้มีความสอดคล้องกัน โดยจะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรายวชิโรธาน ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผล 3 ระดับ

เกณฑ์ประเมินคุณภาพพฤติกรรมการเรียนรู้

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.00 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง พฤติกรรมอยู่ในระดับควรปรับปรุง

3.3.3.3 นำแบบบันทึกพฤติกรรม ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถามและความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษ

3.3.3.4 นำแบบบันทึกพฤติกรรม ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977:49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนี้ ไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

เกณฑ์ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์ ชุดกิจกรรมทำรายวชิโรธาน ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 – 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.3.3.5 ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกพฤติกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมกับนักเรียนประชากรเป้าหมายระดับชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม จำนวน 16 คน โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. แนะนำกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จำนวน 9 ชุดกิจกรรม ให้นักเรียนได้รู้จักโดยใช้ภาพ และสื่อวีดิทัศน์ เพื่อเป็นการกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของนักเรียน
2. ทำการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ จำนวน 9 ชุดกิจกรรมใช้เวลาในการจัดกิจกรรมละ 45 นาที (ทั้งนี้ผู้สอนใช้สอนและทดสอบทั้งในและนอกเวลาเรียน) เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แต่ละครั้ง ผู้สอนประเมินความสามารถในการทำรำมวยโบราณ และบันทึกพฤติกรรมของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในระหว่างการจัดกิจกรรม
3. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้หลังจากการบันทึกผลการประเมินหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์แบบบันทึกพฤติกรรมการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณของนักเรียนประชากรเป้าหมายโดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.1.1 ทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ตามเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง ICO ระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินแต่ละข้อกับจุดประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.6.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 101)

เมื่อ P แทน ร้อยละ

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 123)

$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนของข้อมูล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย 2) ศึกษาความสามารถในการรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัยสมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการรำมวยโบราณมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณอยู่ในระดับดี

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบการพรรณนา ซึ่งมีรายละเอียดการนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย
2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

4.1 ผลการศึกษาความสามารถในการร่วมวัยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 4.1 คะแนน/ร้อยละความสามารถในการร่วมวัยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำร่วมวัยโบราณจำนวน 9 กิจกรรม นักเรียนจำนวน 16 คน

เลข ที่	กิจกรรมร่วมวัยโบราณ จำนวน 9 ชุด และคะแนนแต่ละชุด									คะแนน รวม (38)	คิด เป็น ร้อยละ
	ทำที่ 1 (3)	ทำที่ 2 (5)	ทำที่ 3 (4)	ทำที่ 4 (4)	ทำที่ 5 (5)	ทำที่ 6 (4)	ทำที่ 7 (4)	ทำที่ 8 (5)	ทำที่ 9 (4)		
1	3	5	4	4	5	4	4	5	4	38	100.00
2	3	5	4	4	5	4	4	5	4	38	100.00
3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	35	92.11
4	3	4	4	4	5	4	4	5	4	37	97.37
5	3	5	4	4	5	4	4	5	4	38	100.00
6	3	5	4	4	5	4	4	5	4	38	100.00
7	3	5	4	4	5	4	4	5	4	38	100.00
8	3	5	4	4	5	4	4	5	4	38	100.00
9	3	4	4	3	5	4	4	4	4	35	92.11
10	3	5	4	2	4	4	4	5	4	35	92.11
11	3	4	4	4	4	4	4	5	4	36	94.74
12	3	5	4	4	4	4	4	4	4	36	94.74
13	3	3	4	3	5	4	4	5	4	35	92.11
14	3	3	4	4	5	4	4	5	4	36	94.74
15	3	5	3	3	3	4	4	4	4	33	86.84
16	3	5	3	4	5	4	4	5	4	37	97.37

จากตารางที่ 4.1 คะแนน/ร้อยละแบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำร่วมวัยโบราณจำนวน 9 กิจกรรม นักเรียนจำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนมี

ความสามารถในการร่วมวัยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

4.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำร่วมวัยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย ดังตารางที่ 4.2 - 4.6

ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่วมวัยโบราณทางด้านร่างกาย จำนวน 16 คน

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านร่างกาย									คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ทำที่ 1	ทำที่ 2	ทำที่ 3	ทำที่ 4	ทำที่ 5	ทำที่ 6	ทำที่ 7	ทำที่ 8	ทำที่ 9		
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
3	3	2	3	3	2	3	3	2	3	2.67	ดี
4	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
8	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
9	3	2	3	2	3	3	3	2	3	2.67	ดี
10	3	3	3	2	2	3	3	3	3	2.78	ดี
11	3	2	3	3	2	3	3	3	3	2.78	ดี
12	3	3	3	3	2	3	3	2	3	2.78	ดี
13	3	2	3	2	3	3	3	3	3	2.78	ดี
14	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
15	3	3	2	2	2	3	3	2	3	2.56	ดี
16	3	3	2	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม										2.85	ดี

จากตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านร่างกาย โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ด้านร่างกาย จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านร่างกายอยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.85) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.56-3.00)

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนและคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ทางด้านอารมณ์-จิตใจ จำนวน 16 คน

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านอารมณ์-จิตใจ									คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ทำที่ 1	ทำที่ 2	ทำที่ 3	ทำที่ 4	ทำที่ 5	ทำที่ 6	ทำที่ 7	ทำที่ 8	ทำที่ 9		
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
8	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
9	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
10	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
11	2	2	3	2	3	3	3	3	3	2.67	ดี
12	2	2	3	2	3	3	3	3	3	2.67	ดี
13	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
14	3	3	3	2	3	3	3	3	3	2.89	ดี
15	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
16	2	2	3	3	3	3	3	3	3	2.78	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม										2.93	ดี

จากตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านอารมณ์-จิตใจ โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ด้านร่างกาย จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านอารมณ์-จิตใจ อยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.93) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.67-3.00)

ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ทางด้านสังคม จำนวน 16 คน

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสังคม									คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ทำที่ 1	ทำที่ 2	ทำที่ 3	ทำที่ 4	ทำที่ 5	ทำที่ 6	ทำที่ 7	ทำที่ 8	ทำที่ 9		
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
8	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
9	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
10	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
11	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
12	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
13	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
14	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
15	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
16	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม										2.97	ดี

จากตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านสังคม โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่ำมวโยโบราณ ด้านสังคม จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสังคมอยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.97) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.89-3.00)

ตารางที่ 4.5 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำร่ำมวโยโบราณ ทางด้านสติปัญญา จำนวน 16 คน

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านสติปัญญา									คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ทำที่ 1	ทำที่ 2	ทำที่ 3	ทำที่ 4	ทำที่ 5	ทำที่ 6	ทำที่ 7	ทำที่ 8	ทำที่ 9		
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
3	3	2	3	3	2	3	3	2	3	2.67	ดี
4	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
8	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
9	3	2	3	2	3	3	3	2	3	2.67	ดี
10	3	3	3	2	2	3	3	3	3	2.78	ดี
11	3	2	3	3	2	3	3	3	3	2.78	ดี
12	3	3	3	3	2	3	3	3	3	2.89	ดี
13	3	2	3	2	3	3	3	3	3	2.78	ดี
14	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
15	3	3	2	2	2	3	3	2	3	2.56	ดี
16	3	3	2	3	3	3	3	3	3	2.89	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม										2.86	ดี

จากตารางที่ 4.5 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านสติปัญญา โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ด้านสติปัญญา จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านสติปัญญา อยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.86) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.56-3.00)

ตารางที่ 4.6 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย นักเรียนจำนวน 16 คน

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน									คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ทำที่ 1	ทำที่ 2	ทำที่ 3	ทำที่ 4	ทำที่ 5	ทำที่ 6	ทำที่ 7	ทำที่ 8	ทำที่ 9		
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
3	3	2.25	3	3	2.5	3	3	2.5	3	2.81	ดี
4	3	2.5	3	3	3	3	3	3	3	2.94	ดี
5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
8	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3.00	ดี
9	3	2.5	3	2.5	3	3	3	2.5	3	2.83	ดี
10	3	3	3	2.5	2.5	3	3	3	3	2.89	ดี
11	2.75	2	3	2.75	2.5	3	3	3	3	2.78	ดี
12	2.75	2.75	3	2.75	2.5	3	3	2.75	3	2.83	ดี
13	3	2	3	2.5	3	3	3	3	3	2.83	ดี
14	3	2.5	3	2.75	3	3	3	3	3	2.92	ดี
15	3	3	2.5	2.5	2.5	3	3	2.5	3	2.78	ดี
16	2.75	2.5	2.5	3	3	3	3	3	3	2.86	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม										2.90	ดี

จากตารางที่ 4.6 แสดงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.90) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.78-3.00)

ผลการบันทึกกิจกรรม 9 กิจกรรมมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ท่ากาเต๋นก้อนไถ

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม สนุกกับการได้เคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระตามเสียงฉิ่งอย่างมีระดับ ช้า-เร็ว ทำให้นักเรียนมีสมาธิในการทำกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนสามารถปฏิบัติท่ารำที่ละขั้นตอนตามคุณครูได้ นักเรียนมีความพยายามยกขาตามที่ครูนับจังหวะ เมื่อคุณครูกระตุ้นการนับจังหวะด้วยเสียงฉิ่ง นักเรียนก็จะมีความตื่นตัว และสนุกกับการได้ทำกิจกรรม

ปัญหาและอุปสรรค : นักเรียนบางคนยังเคลื่อนไหวร่างกายช้า ไม่ทันตามจังหวะ บางคนยังขาดความมั่นใจในการทำ

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : นักเรียนจะมีความมั่นใจในการทำมากขึ้นเมื่อได้รับคำชมหรือกำลังใจจากครู

กิจกรรมที่ 2 ท่าหะพราย

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถนั่งงอตัวไปข้างหน้าได้นานมากกว่า 2 วินาที การยืดหยุ่นร่างกายก่อนทำกิจกรรมทำให้นักเรียนความพร้อมในการทำมากขึ้น เมื่อครูอธิบายลักษณะของท่ารำ นักเรียนให้ความสนใจ และมีการพูดคุยสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับท่ารำ หลังจากที่นักเรียนได้ดูภาพรำประกอบ นักเรียนบางคนก็ปฏิบัติตามภาพทันที นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เมื่อคุณครูสอนท่ารำ นักเรียนก็ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและปฏิบัติตามที่ละขั้นตอนได้ถูกต้อง

ปัญหาและอุปสรรค : เมื่อนักเรียนปฏิบัติท่ากาเต๋นก้อนไถ และท่าหะพราย ตามลำดับ นักเรียนบางคนยังเคลื่อนไหวร่างกายในการปรับเปลี่ยนท่ารำทำหนึ่งไปยังอีกท่าหนึ่ง ได้ยังไม่คล่อง

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนฝึกเคลื่อนไหวท่าให้ตรงกับจังหวะบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เพื่อง่ายต่อการเปลี่ยนท่าหนึ่งไปยังอีกท่าหนึ่งได้ง่ายขึ้น

กิจกรรมที่ 3 ท่าย้ายสามเส้า

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี สนุกสนานกับการได้เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ

เพลงอย่างอิสระ นักเรียนเริ่มมีความมั่นใจในปฏิบัติทำรามมากขึ้น นักเรียนให้ความสนใจโดยการถามครูว่า “ต้องทำแบบนี้ใช่ไหมครับ/ค่ะ” และยังสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้คล่องแคล่วมากขึ้น สามารถย่อเท้าและยกขาได้โดยไม่เสียการทรงตัว

ปัญหาและอุปสรรค : ในการวางตำแหน่งมือในการรำ นักเรียนบางคนวางตำแหน่งมือ ผิดบ้างถูกบ้าง

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนปฏิบัติตามครูช้าๆ ก่อน พร้อมกับการนับจังหวะ และเริ่มปฏิบัติเร็วๆ ขึ้น เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องแล้ว จึงจะเปิดเพลงให้นักเรียนรำเข้ากับจังหวะ อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติท่าต่างๆ ควรจะฝึกฝนบ่อยๆ เพื่อให้เกิดทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายที่ดีขึ้น

กิจกรรมที่ 4 ทำน้ำวเสียวไฟ

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนมีการทรงตัวที่ดี สามารถวิ่งโดยไม่ให้ชนกัน และหยุดได้ทันเมื่อได้ยินเสียงนกหวีด มีความพยายามในการปฏิบัติท่าให้ถูกต้องตามที่ครูแนะนำ นักเรียนสามารถย่อเท้าได้ตรงกับจังหวะมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค : ในการปฏิบัติท่าน้ำวเสียวไฟต้องใช้มือจับ นักเรียนส่วนใหญ่ยังใช้มือจับไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนฝึกการจับ และปล่อยจับบ่อยๆ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติได้คล่องแล้ว จึงให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมกับจังหวะของท่าได้

กิจกรรมที่ 5 ทำไล่ลูกแตก

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจโดยตั้งใจฟังลำดับขั้นตอนของท่ารำและพยายามปฏิบัติตาม นักเรียนสามารถปฏิบัติท่ารำ เรียบเรียงท่ารำตามกระบวนต่างๆ ได้ถูกต้อง นักเรียนบางคนยังทรงตัวไม่ได้ในขณะที่เปลี่ยนท่าหนึ่งไปยังอีกท่าหนึ่ง แต่เมื่อได้ปฏิบัติช้าๆ นักเรียนก็เริ่มที่จะทรงตัวในขณะที่รำได้ดีขึ้น นักเรียนมีทักษะการสังเกตและปฏิบัติได้ถูกต้อง นักเรียนมีน้ำใจกับเพื่อนๆ โดยการช่วยบอกทำให้เพื่อนที่ยังทำไม่ได้

ปัญหาและอุปสรรค : ในช่วงที่ให้นักเรียนฝึกซ้อม นักเรียนบางคนเรียบเรียงลำดับท่ารำ ผิด เนื่องจากท่าไล่ลูกแตกต้องปฏิบัติเร็ว

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนวางตำแหน่งมือในกระบวนท่าต่างๆ ให้ถูกต้องตามลำดับก่อน เพื่อการเปลี่ยนท่าหนึ่งไปยังอีกท่าหนึ่งได้ง่ายขึ้น และนักเรียนจะสามารถปฏิบัติท่าได้ทันตามจังหวะเพลง

กิจกรรมที่ 6 ทำข้างม้วนวง

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความตื่นเต้น เมื่อรู้ว่าจะได้เรียนรำมวยโบราณ นักเรียนให้ความสนใจและสามารถจำชื่อท่ารำของแต่ละท่าได้ สามารถเชื่อมต่อท่ารำอีกท่าหนึ่ง ไปยังอีกท่าหนึ่งได้ดี นักเรียนรำเรียงแจ่มใส และสนุกสนานเมื่อได้ ทำกิจกรรม นักเรียนสามารถปฏิบัติท่าข้างม้วนวงตามคุณครูได้อย่างรวดเร็ว ในช่วงแรกนักเรียน อาจจะยังไม่คล่องทำให้นักเรียนบางคนยกขาไม่ทันตามจังหวะ หรือช่วงเปลี่ยนท่าไม่ทัน เมื่อ นักเรียนได้ฝึกเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนเริ่มปฏิบัติได้คล่องขึ้น และนักเรียนก็มีความพยายามและ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

ปัญหาและอุปสรรค : นักเรียนที่สามารถปฏิบัติท่ารำได้แล้วก็วิ่งเล่น ในขณะที่เพื่อนที่ยัง ปฏิบัติไม่ได้ฝึกฝนอยู่

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนที่สามารถปฏิบัติท่ารำได้แล้วได้มี บทบาทในการช่วยเหลือคุณครู โดยช่วยคุณครูสังเกตว่าเพื่อนคนไหนทำไม่ได้ และเข้าไปช่วยเพื่อน

กิจกรรมที่ 7 ท่าทวงฮัก กวักซู้

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่านักเรียนมีความพร้อมในการ เรียน จัดแถวได้ด้วยตนเอง โดยที่ไม่ต้องให้คุณครูบอก นักเรียนมีความกระตือรือร้น และให้ ความสนใจในการทำกิจกรรม เมื่อนักเรียนเห็นภาพของท่ารำ นักเรียนก็ลองทำตาม นักเรียนบางคน ทำได้ถูกต้องตามภาพ นักเรียนให้ความร่วมมือและปรับเปลี่ยนตามคำแนะนำของคุณครูได้

ปัญหาและอุปสรรค : การก้าวขาและกระทุ้งเท้าหลัง นักเรียนบางคนยังปฏิบัติไม่ตรงกับจังหวะ

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนฝึกการกระทุ้งเท้าให้ได้ก่อนที่จะ ปฏิบัติทำอื่น เพราะเมื่อนักเรียนสามารถทำในส่วนของมือได้แล้ว นักเรียนลิ้มกระทุ้งเท้า และก้าวขา ผิด

กิจกรรมที่ 8 ท่าแหลวดลา กาดากปัก

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติ ท่ารำได้ถูกต้องตามกระบวนท่า มีความพยายามในการปรับท่าตามที่คุณครูแนะนำ และสามารถ ปฏิบัติท่ารำตามคุณครูได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวตามจังหวะดนตรีได้ดี นักเรียนรู้จักการให้คำแนะนำเพื่อน และทำให้เพื่อนดู ให้เพื่อนทำตาม

ปัญหาและอุปสรรค : นักเรียนจะกระโดดไกล ทำให้เวลาหมุนตัวนักเรียนทรงตัวไม่อยู่

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนสังเกตระยะกระโดด โดยยืนกางขาทั้งสองข้างเพื่อดูระยะที่นักเรียนสามารถกระโดดได้โดยที่ไม่ล้ม

กิจกรรมที่ 9 ท่าและเลียนแบบ

จากการสังเกต และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความพยายาม และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม นักเรียนสามารถรำได้ตรงตามจังหวะเพลง และเปลี่ยนท่ารำ จากท่าหนึ่ง ไปยังอีกท่าหนึ่งได้ นักเรียนบางคนอาจจะลืมหำบ้าง แต่เมื่อได้ทบทวนชื่อท่ารำและ ท่ารำแล้ว นักเรียนก็สามารถปฏิบัติท่ารำตามลำดับขั้นตอนได้ นักเรียนสนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความภาคภูมิใจเมื่อได้รับคำชมจากคุณครู ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านการรำมวยโบราณดีขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค : เมื่อให้รำเข้ากับจังหวะเพลง ตั้งแต่ท่าแรกจนจบ ในการเชื่อมต่อ ท่าหนึ่ง ไปยังอีกท่าหนึ่ง นักเรียนบางคนก็ลืมหำ ลำดับท่ารำผิด

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ให้นักเรียนทำกิจกรรมเกม โดยทำท่ารำทั้งหมด มาวางไว้ และให้นักเรียนเรียงภาพท่ารำตามลำดับท่ารำต่างๆให้ถูกต้อง เมื่อเรียง ได้ถูกต้องแล้วเรียง ได้รวดเร็วแล้วก็จะทำให้นักเรียนสามารถจดจำท่ารำในขณะที่รำได้ดีขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์จากการใช้ชุดกิจกรรมท่ารำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

เกี่ยวกับท่ารำนักเรียนมีความพยายามยกขาตามที่ครูนับจังหวะ นักเรียนบางคนสามารถ ปฏิบัติตามภาพท่ารำมวยโบราณได้ทันที เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ท่ารำมวยโบราณในท่ารำอื่นๆมากขึ้นทำให้นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความพยายามในการปฏิบัติท่ารำให้ถูกต้องตามที่ครูแนะนำและยังเคลื่อนไหวร่างกายได้คล่องแคล่ว สามารถย่อเท้าและยกขาได้โดยไม่เสียการทรงตัว นักเรียนสามารถปฏิบัติท่ารำ เรียบเรียงท่ารำตาม กระบวนต่างๆได้ถูกต้อง และนักเรียนบางคนยังทรงตัวไม่ได้ในขณะที่เปลี่ยนท่าหนึ่ง ไปยังอีกท่าหนึ่ง แต่เมื่อได้ปฏิบัติซ้ำบ่อยๆ นักเรียนก็เริ่มที่จะทรงตัวในขณะที่รำได้ดีขึ้น จากที่นักเรียนได้เรียนรำมวยโบราณมาในแต่ละท่าแล้วทำให้นักเรียนมีความสามารถในการรำเพิ่มมากขึ้น นักเรียนเริ่มปฏิบัติท่ารำตามคุณครูได้อย่างรวดเร็ว ในการจัดกิจกรรมในการเรียนนักเรียนมีความพร้อมในการ เรียน ช่วยครูนุ่งโจงกระเบน และจัดแถวด้วยตนเอง นักเรียนบางคนรู้จักการให้คำแนะนำเพื่อน และทำให้เพื่อนดู ให้เพื่อนทำตาม เมื่อนักเรียนได้ฝึกเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนมีความสามัคคี ทำตามโดยพร้อมเพรียงกัน ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นการพัฒนาทางด้านร่างกาย โดยเป็นเสมือนกิจกรรมการออกกำลังกาย นักเรียนได้พัฒนา สติปัญญา สังคมและอารมณ์-จิตใจควบคู่กันไปด้วย

ปัญหาและอุปสรรค : นักเรียนบางคนยังเคลื่อนไหวร่างกายช้า ไม่ทันตามจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกายในการปรับเปลี่ยนท่าท่าหนึ่ง ไปยังอีกท่าหนึ่งยังไม่คล่อง นักเรียนบางคนใช้มือจับไม้ถูกต้องในการวางตำแหน่งมือในการรำ นักเรียนบางคนวางตำแหน่งมือผิดบ้างถูกบ้าง และการก้าวขา กระทั่งเท้าหลัง นักเรียนบางคนยังปฏิบัติไม่ตรงกับจังหวะ กระบวนท่ารำบางท่าต้องปฏิบัติอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนบางคนเรียบเรียงลำดับท่ารำผิด นักเรียนบางคนทรงตัวในขณะที่หมุนตัวยังไม่ได้ ในขณะที่จัดกิจกรรมในการเรียนการสอน นักเรียนที่ปฏิบัติท่ารำได้แล้ววิ่งเล่น ในขณะที่เพื่อนยังปฏิบัติไม่ได้ฝึกฝนอยู่ เนื่องจากเป็นเด็กเล็ก จึงต้องทำแบบค่อยเป็นค่อยไป

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : ฝึกให้นักเรียนไปตามลำดับ เช่น เคลื่อนไหวท่าให้ตรงกับจังหวะบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ฝึกการจับ ตั้งวง การก้าวขาและกระทุ้งเท้าให้ถูกต้องก่อน เพื่อง่ายต่อการเปลี่ยนท่าหนึ่ง ไปยังอีกท่าหนึ่ง โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามครูซ้ำๆ ก่อน พร้อมกับการนับจังหวะ และเริ่มปฏิบัติเร็วขึ้น เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องแล้ว จึงเปิดเพลงให้นักเรียนรำเข้ากับจังหวะ นักเรียนจะมีความมั่นใจในการรำมากขึ้นเมื่อได้รับคำชมหรือกำลังใจจากครู เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีบทบาทในการช่วยเหลือเพื่อนที่ยังรำไม่ได้ จัดกิจกรรมเกมเพื่อให้นักเรียนจดจำลำดับท่ารำได้ดีขึ้น โดยนำภาพท่ารำทั้งหมดมาวางไว้ และให้นักเรียนเรียงภาพท่ารำตามลำดับท่ารำต่างๆ ให้ถูกต้อง เมื่อเรียงได้ถูกต้องแล้วเรียงได้อย่างรวดเร็วก็จะทำให้นักเรียนสามารถจดจำท่ารำในขณะที่รำได้ดีขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่องการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สรุปผลการศึกษาลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการรำมวยโบราณมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณอยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 16 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ
2. แบบประเมินความสามารถในการทำรำมวยโบราณ
3. แบบบันทึกพฤติกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมกับนักเรียนประชากรเป้าหมายระดับชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขลม จำนวน 16 คน โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. แนะนำกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จำนวน 9 ชุดกิจกรรม ให้นักเรียนได้รู้จักโดยใช้ภาพ และสื่อวีดิทัศน์ เพื่อเป็นการกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของนักเรียน
2. ทำการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ จำนวน 9 ชุดกิจกรรมใช้เวลาในการจัดกิจกรรมละ 45 นาที (ทั้งนี้ผู้สอนใช้สอนและทดสอบทั้งในและนอกเวลาเรียน) เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แต่ละครั้ง ผู้สอนประเมินความสามารถในการทำรำมวยโบราณ และบันทึกพฤติกรรมของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในระหว่างการจัดกิจกรรม
3. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้หลังจากการบันทึกผลการประเมินหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์แบบบันทึกพฤติกรรมการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณของนักเรียนประชากรเป้าหมายโดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการพัฒนาชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการพัฒนาความสามารถทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณจำนวน 9 กิจกรรม นักเรียนจำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

5.1.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.90) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (เฉลี่ยตั้งแต่ 2.78-3.00) ซึ่งเป็นความสามารถและพฤติกรรมของนักเรียนประชากรเป้าหมาย

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 ผลการพัฒนาความสามารถทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณจำนวน 9 กิจกรรม นักเรียนจำนวน 16 คน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

จากคะแนน/ร้อยละแบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย โดยการใช้ชุดกิจกรรมทำรำมวยโบราณนักเรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป นักเรียนส่วนใหญ่มีการทรงตัวในขณะที่ทำรำได้ดี นักเรียนบางส่วนยืนยกขาค้างไว้ไม่ได้ หรือไม่สามารถยกขาและปฏิบัติมือพร้อมกันได้ในการทำนั้นๆ จึงทำให้คะแนนรวมของนักเรียนบางคนได้คะแนนรวมต่ำสุด 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.84 นักเรียนที่เรียนรำมวยโบราณไม่มีพื้นฐานของการรำมวยโบราณมาก่อน จึงทำให้การปฏิบัติทำรำโดยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกาย ได้แก่ ศีรษะ มือ แขน เท้า ขา และลำตัว ยังไม่สัมพันธ์กันทั้งหมด ร่างกายได้สัมพันธ์กัน สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว แสดงถึงพัฒนาการทางร่างกายเพิ่มขึ้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) กล่าวว่าการเล่นไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำ คล้องจอง ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก รำมะนา กลอง ฯลฯ มาประกอบการเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการใช้ส่วนต่างๆของร่างกายยังไม่ผสมผสานหรือประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์การเล่นไหวของเด็กมีลักษณะต่าง ๆ สอดคล้องกับ อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์ (2540, 14)

กล่าวว่า การเคลื่อนไหวและจังหวะมีความสำคัญคือ ส่งเสริมทักษะทางกลไกของร่างกาย ซึ่งทักษะทางกลไกนี้เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและจังหวะจะช่วยสร้างประสบการณ์ในการพัฒนาศักยภาพทางกลไกแก่เด็กได้อย่างมากมาย เพราะการเคลื่อนไหวเริ่มขึ้นตั้งแต่แรกเกิดเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อการค้นพบสิ่งแวดล้อมใหม่ การเคลื่อนไหวของเด็กแต่ละครั้งเป็นการสะสมขั้นพื้นฐานให้ได้มาซึ่งความรู้อันจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ขึ้นต่อ ๆ ไป อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์ (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี - นาฏศิลป์ กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ในกลุ่ม โรงเรียนบ้านวังตะคร้อ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี- นาฏศิลป์มีพัฒนาการทางร่างกายสูงกว่าเด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี - นาฏศิลป์มีพัฒนาการทางร่างกายก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

5.2.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จำนวน 16 คน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.90) มีนักเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 (เฉลี่ยตั้งแต่ 2.78-3.00) ซึ่งเป็นความสามารถและพฤติกรรมของนักเรียนประชากรเป้าหมาย

ผลแสดงคะแนนและคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านร่างกาย ภาพรวมพฤติกรรมอยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.85) คน คิดเป็นร้อยละ 100 (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.56-3.00) นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกายอยู่ในระดับดี ในขณะที่เดียวกันนักเรียนยังต้องพัฒนาตนเองทางด้านร่างกายอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากนักเรียนบางคนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายตามกระบวนท่ารำต่างๆ ได้ แต่ยังเคลื่อนไหวร่างกายยังไม่คล่องแคล่วหรือยังเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงตามจังหวะ ทางด้านอารมณ์นักเรียนมีอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส สนุกกับการได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ในขณะเดียวกันมีนักเรียนบางคนยังไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ในบางครั้ง เนื่องจากนักเรียนสนุกกับการทำกิจกรรมจนทำให้นักเรียนเกิดความอึดอัดในการเล่นกันในขณะที่เพื่อนๆ กำลังฝึกฝนท่ารำอยู่ ทางด้านสังคม นักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ สามารถปฏิบัติตามกฎกติกาได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถเป็น ได้ทั้งผู้นำและผู้ตามได้ รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในขณะเดียวกันมีนักเรียนบางคนอยากทำกิจกรรมอยู่ด้านหน้าเพื่อนทุกครั้ง อยากเป็นผู้นำมากกว่า

ผู้ตาม ทางด้านสติปัญญา นักเรียนส่วนใหญ่สามารถฟัง และปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนได้ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันนักเรียนบางส่วนยังไม่สามารถจำลำดับกระบวนการท่ารำของท่านั้นๆ ได้ครบถ้วน

ประการสุดท้ายแบบบันทึกหลังจากการทำกิจกรรม นักเรียนแสดงความสามารถทางร่างกายโดยใช้ชุดกิจกรรมท่ารำมวยโบราณทั้ง 9 ชุดกิจกรรม ทำให้เห็นพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนระดับปฐมวัยดีขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย

5.3.1 การใช้ชุดกิจกรรมท่ารำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย ชุดกิจกรรมท่ารำมวยโบราณแต่ละชุดช่วยพัฒนาการทางร่างกายของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น แต่ละชุดกิจกรรมมีกระบวนการท่ารำที่แตกต่างกัน ท่ารำมวยโบราณนี้เป็นกิจกรรมใหม่ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ซึ่งไม่เคยมีในโรงเรียนมาก่อน จึงทำให้นักเรียนสนใจในท่ารำมวยโบราณ จึงทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ท่าใหม่ๆที่ไม่ซ้ำกัน เมื่อถึงชั่วโมงเรียนนักเรียนพร้อมที่จะเรียน มีความสนุกสนานในการเรียน และหมดชั่วโมงเรียนแล้วนักเรียนก็ยังให้ความสนใจในการเรียนต่อ Bandura (1963) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ และเนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ Bandura อธิบายว่าการเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้อง เป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์หรือภาพยนตร์หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูนหนังสือก็ได้

5.3.2 การใช้ชุดกิจกรรมท่ารำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ซึ่งกล่าวไปแล้วในตอนต้น ด้านอารมณ์-จิตใจ นักเรียนมีความพร้อมในการทำกิจกรรม ในขณะที่ทำกิจกรรมนักเรียนอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส มีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก นักเรียนส่วนใหญ่ชอบและมีอารมณ์ร่วมกับการได้เรียนรู้ท่ารำมวยโบราณ ด้านสังคม นักเรียนทุกคนมีวินัย มีความรับผิดชอบ และสามารถปฏิบัติตามกฎกติกาในการทำกิจกรรมร่วมกับคุณครูและเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี และด้านสติปัญญา นักเรียนมีทักษะการฟัง และการสังเกต การใช้ชุดกิจกรรมท่ารำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของนักเรียนระดับอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สาขาลมใต้ดี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และสร้างจุดสนใจให้นักเรียนก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้มากขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความกล้าแสดงออก ดังนั้นครูควรที่สร้างกำลังใจ แรงบันดาลใจให้กับนักเรียนอยู่เสมอ

2. ครูจัดทำสื่อการสอนให้ดูน่าสนใจมากขึ้น เช่น รูปที่จะให้นักเรียนดูอาจจะทำให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ดูโดดเด่นน่าสนใจ

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนครูควรศึกษารายละเอียดของบทเรียนอย่างรอบคอบทั้งด้านข้อมูลเนื้อหา และการปฏิบัติท่ารำต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้ถูกต้อง

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาชุดกิจกรรมท่ารำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัยที่หลากหลายในท่ารำอื่นและระดับชั้นอื่นๆ

2. ควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับท่ารำมวยโบราณในท่าอื่นๆ อย่างหลากหลายที่สอดคล้องกับการประเมินพัฒนาการทางร่างกาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

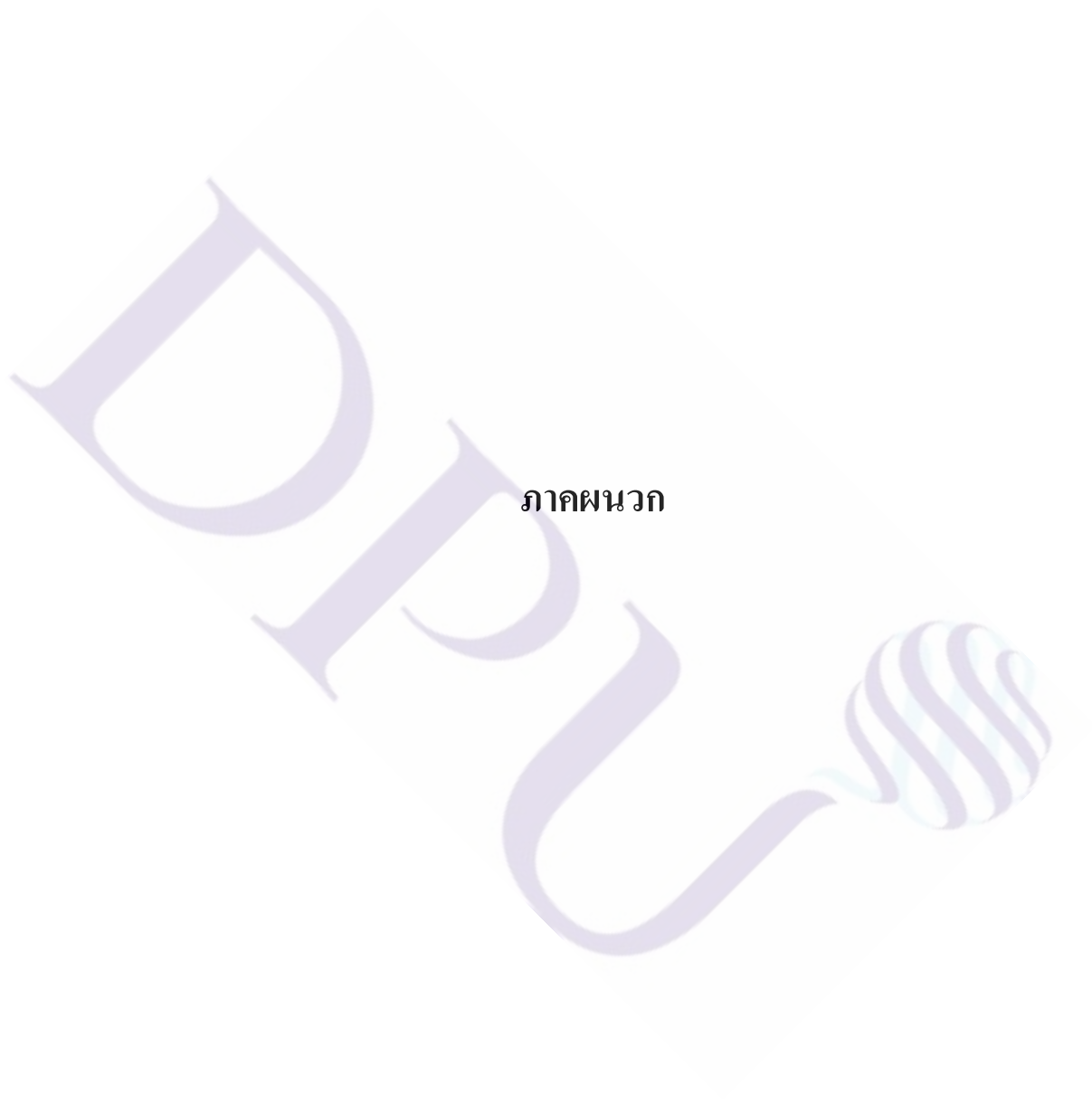
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2546*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรองทอง จุลิรัชนิกร. (2554). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับปฐมวัย*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2546). “กิจกรรมเคลื่อนไหวสู่การเรียนรู้,” *วารสารศึกษาปฐมวัย*. 7(4) :
24-33. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ขวัญแก้ว ดำรงศิริ. (2539). *ผลการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยเน้นจุดประสงค์ที่มี
ต่อความพร้อมทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ขวัญเรือน มาสิงห์. (2548). *การศึกษาพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบ
บูรณาการ ในกิจกรรมประจำวันแบบแบ่งเวลาและไม่แบ่งเวลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- จรวาย แก่นวงษ์คำ. (2530). *มวยไทย – มวยสากล*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จำลอง นวลมณี. (2530). *รำมวยโบราณงานแห่งปราสาทผึ้งของสกลนคร ปีท่องเที่ยวไทย 2530*.
สกลนคร
- เจริญ ปรีโต. (2532). “ยล มวยโบราณ นันทนาการพื้นบ้านในงานแห่งปราสาทผึ้งเมืองสกลนคร,”
มติชน. 7(1) : 6 ; ตุลาคม, 2532.
- ชมรมศิลปวัฒนธรรมอีสาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2559). *การพ้อนรำพื้นบ้านอีสาน*.
สืบค้น 25 ธันวาคม 2559, จาก <https://tinyurl.com/y99dtrgg> .
- ชวน เพชรแก้ว และคณะ. (2532). *ศิลปะการเล่นและการแสดงพื้นบ้าน* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เชาวลิต ภูมิภาค. (2532). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงพร ศิริสมบัติ. (2539). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ทัศนาก้าวพลอย. (2544). *กระบวนการจัดประสบการณ์พัฒนาการเรียนรู้เด็กปฐมวัย*. ลพบุรี :
สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

- ฐปทอง ศรีทองพ้าม. (2538). *ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้กิจกรรมทักษะดนตรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชานินทร์ โล่อุทัย. (2540). *มวยโบราณสกลนคร*. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- นิตยา คชภักดี. (2544). *ขั้นตอนการพัฒนาของเด็กปฐมวัยตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 5 ปี*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เบญจา แสงมลิ. (2545). *การพัฒนาเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- บุบผา เรืองรอง. (2559). *กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ*. สืบค้น 20 ธันวาคม 2559, จาก <http://tinyurl.com/j2mzufft>.
- ปัญญา ไกรทัศน์ และปิติสุข ไกรทัศน์. (2530). *มวยไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พิมพ์ลักษณ์.
- ปิยะธิดา ขจรชัยกุล. (2540). *ผลของการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่มีต่อการพัฒนาต่อวิสัยทัศน์ กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กปฐมวัยอายุ 2 ถึง 3 ปี ที่มีพัฒนาการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในชุมชนแออัด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ ปีปทุม. (2548). *ผลการฝึกท่ายึดคัตตอนประยุกต์ที่มีต่อความอ่อนตัวและสุขภาพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2523). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พิมพ์ภา คงรุ่งเรือง. (2542). *การศึกษาลักษณะพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวแกนแห่งการเรียนรู้ของไฮสโคป* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เขาวนา คลม้วน. (2535). *การศึกษาผลการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะระดับกิจกรรมในวงกลมที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- รังสฤษฎ์ บุญชะลอ. (2539). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท.

- รติกร อินันท์. (2552). *การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้การสอนแบบสาธิตการประยุกต์ใช้ท่ารำมวยโบราณที่มีต่อการพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ละไม สีหาอาจ. (2551). *การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2538). *คู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สามเจริญพานิช.
- สุมนา พานิช. (2531). *การเตรียมความพร้อมเด็กเล็ก*. ราชบุรี: โรงเรียนชุมชนเมืองราชบุรี.
- สุรางค์ศรี เมฆานนท์. (2528). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์กรม-การฝึกหัดครู
- สำเร็จ มณีเนตร. (2520). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุรัตน์ วรศักดิ์รัตน์. (2530). *เชิดชูเกียรติ จำลอง นวลมณี ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม ประจำปี 2539 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พาณิชย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *คู่มือดำเนินการประเมินพัฒนาการนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปีการศึกษา 2548*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อัจฉราภรณ์ สุดจิตต์. (2540). *การเปรียบเทียบพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์กับกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อริภัทร สายนาถ. (2543). *การศึกษาเจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่ใช้คู่มือการประเมินการปฏิบัติการสอน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณี ทรดาล. (2560). *พัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย: แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*.

ภาษาต่างประเทศ

- Bandura. (1963). *Social Cognitive Learning Theory*. (Online). Retrieved from <https://tinyurl.com/yd8bavmo>. Retrieved October 29, 2017.
- Calitz, E.M. (1988). Verbal Accomplishment During Planned Movement Activities in the Primary School, *Masters Abstracts International*, 26(1), p.17.
- Chiang, Lily. (1986). Developmental Differences in Children's Use of Play Materials (Playground. Portable Material, Age Differences), *Dissertation Abstracts International*, 47(2), p. 412-A.
- Greene, S. (2009). *Grace in Small Packages : An Exploration of Childhood Spirituality*, *Dissertation Abstracts International*, 69(8).
- Kahn, Dalia. (1982). Attention Deficit Hyperactivity Disorder, Creativity and the Effects of Stimulants, *Dissertation Abstracts International*, 69(3).
- Lanclos, Donna Michelle. (2000). Under the Bramble Bushes, Down by the Sea : Folklore and the Formations of Identity on the Playgrounds of Belfast, Northern Ireland, *Dissertation Abstracts International*, 61(4), p.1496-A.
- Peterson, H.T. (1958). *Kindergarten: The Key to Child Growth*. New York: Delmar.
- Whittenberg, Traci Lee. (1995). A Comparison of the Effects of Self-Control Versus Social Skills Training with Socially Anxious Children, *Dissertation Abstracts International*, 50(07), p.1884-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กิจกรรมที่ 3 ทำย้ายสามเส้า

- แผนการจัดกิจกรรมทำรำมวยโบราณ
- ภาพประกอบรำมวยโบราณ ทำย้ายสามเส้า
- แบบประเมินความสามารถในการทำรำมวยโบราณ
- แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

แผนการจัดกิจกรรมทำรำมวยโบราณส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

กิจกรรมที่ 3 ทำย้ายสามเส้า

จำนวน 1 คาบ ระยะเวลา 45 นาที

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกและอธิบายทำย้ายสามเส้าได้
2. เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างสนุกสนาน
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทำย้ายสามเส้าได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้อง

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะเพลง ออกกำลังกาย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับร่างกาย

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูนำภาพประกอบทำรำมวยโบราณ ทำย้ายสามเส้า มาให้นักเรียนดู
2. ครูอธิบายและสาธิตทำรำมวยโบราณ ทำย้ายสามเส้า ส่วนที่ 1 ขา ยกขาข้างหนึ่งอยู่ระดับเอว ทรงตัวด้วยขาข้างเดียวสลับซ้ายขวา ส่วนที่ 2 เท้า เดินไปข้างหน้าตามจังหวะเพลง ส่วนที่ 3 มือ มือข้างหนึ่งกำมือไว้ที่ขาที่ยก อีกข้างหนึ่งวางไว้ที่เอว ส่วนที่ 4 ลำตัว เอียงลำตัวตามจังหวะเพลง
3. นักเรียนปฏิบัติทำย้ายสามเส้าตามครู
4. ให้นักเรียนฝึกทำย้ายสามเส้าประกอบจังหวะและดนตรีอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เวลา 15 นาที
5. ให้นักเรียนทบทวนท่ากาเต้นก๊อนไถ ท่าหะพราย และทำย้ายสามเส้าโดยปฏิบัติต่อเนื่องกันตามลำดับ

6. ทดสอบเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบันทึกข้อมูล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจากการทำกิจกรรม
2. ครูให้นักเรียนนั่งพัก เพื่อผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

การประเมินผล

1. แบบประเมินความสามารถในการทำรำมวยโบราณ
2. แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

วัสดุและอุปกรณ์

1. เครื่องเล่นซีดี
2. แผ่นซีดีเพลงออกกำลังกาย
3. แผ่นซีดีเพลงรำมวยโบราณ
4. ภาพประกอบรำมวยโบราณ ทำย้ายสามเส้า

เตรียมความพร้อมสำหรับก่อนเรียนแต่ละท่า

เพลง ออกกำลังกาย

มาเถอะมา มาเถอะมา ใช้เวลาว่างให้สนุก ใช้เวลาว่างให้สบาย

มาเถอะมา มาออกกำลังกาย เพื่อร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง

ก้มและเงยศีรษะตามจังหวะ เตรียมตัวไป...

1 และ 2 และ 3 และ 4 (ซ้ำ)

ยกหัวไหล่พร้อมๆกันนะ เตรียมตัวไป...

1 และ 2 และ 3 และ 4 (ซ้ำ)

ชูมือขึ้นให้เหนือศีรษะ ปรบมือพร้อมกันนะ ฟังจังหวะดีๆ เตรียมตัวไป...

1 และ 2 และ 3 และ 4 (ซ้ำ)

พร้อมแล้วเรามา ยืดแข็ง ยืดขาตามจังหวะ

ยกเข่าซ้าย ยกเข่าขวา (ซ้ำ)

ยกเข่าซ้ายแล้ว เตะ! ยกเข่าขวาแล้ว เตะ! (ซ้ำ)

ยืดแข็งยืดขา ทุกส่วนของร่างกาย มาออกกำลังกาย เพื่อร่างกายของเรา

.....

ภาพ : ทำร่ำมวยโบราณ ทำ ย้ายสามเส้า
(ที่มา : ปวีณา ชูเชื้อ, 2560)

แบบประเมินความสามารถในการรำมวยโบราณ

คำชี้แจง บันทึกพฤติกรรมโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ตามเกณฑ์ประเมินดังนี้

☺ = ผ่าน ☹ = ไม่ผ่าน

เลขที่	ทำย้ายสามเส้า								รวม	
	ส่วนที่ 1		ส่วนที่ 2		ส่วนที่ 3		ส่วนที่ 4			
	☺	☹	☺	☹	☺	☹	☺	☹	☺	☹
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										
13										
14										
15										
16										

หมายเหตุ	ส่วนที่ 1 ขา	หมายถึง ยกขาข้างหนึ่งอยู่ระดับเอว ทรงตัวด้วยขาข้างเดียวสลัด ซ้ายขวา
	ส่วนที่ 2 เท้า	หมายถึง เดินไปข้างหน้าตามจังหวะเพลง
	ส่วนที่ 3 มือ	หมายถึง มือข้างหนึ่งกำมือไว้ที่ขาที่ยก อีกข้างหนึ่งวางไว้ที่เอว
	ส่วนที่ 4 ลำตัว	หมายถึง เอียงลำตัวตามจังหวะเพลง

แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง บันทึกพฤติกรรมโดยเขียนตัวเลข ตามเกณฑ์ประเมินดังนี้

ระดับ 3 ระดับ 2 ระดับ 1

พฤติกรรม เลขที่	1 ด้าน ร่างกาย	2 ด้าน อารมณ์-จิตใจ	3 ด้าน สังคม	4 ด้าน สติปัญญา	คะแนน เฉลี่ย
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
รวม					

เกณฑ์การประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย

คำอธิบายการให้คะแนนพัฒนาการทางร่างกาย	ระดับคะแนน
1. ด้านร่างกาย 1.1 นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ทั้งหมด 4 ท่า ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ขา ขกขาข้างหนึ่งอยู่ระดับเอว ทรงตัวด้วยขาข้างเดียวสลับ ซ้ายขวา ส่วนที่ 2 เท้า เดิน ไปข้างหน้าตามจังหวะเพลง ส่วนที่ 3 มือ มือข้างหนึ่งกำมือไว้ที่ขาที่ยก อีกข้างหนึ่งวางไว้ที่เอว ส่วนที่ 4 ลำตัว เอียงลำตัวตามจังหวะเพลง 1.2 นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ 2-3 ส่วน 1.3 นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้เพียง 1 ส่วน	3 2 1
2. ด้านอารมณ์-จิตใจ 2.1 อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส สนุกกับการทำกิจกรรม มีความมั่นใจและกล้า แสดงออก สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัย 2.2 อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส สนุกกับการทำกิจกรรม มีความมั่นใจและกล้า แสดงออก สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้บางครั้ง 2.3 อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส สนุกกับการทำกิจกรรม มีความมั่นใจและกล้า แสดงออก สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ คงยังให้ครูเป็นผู้ชี้แนะ	3 2 1
3. ด้านสังคม 3.1 มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามกฎกติกาในการทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น เป็นผู้นำผู้ตามได้อย่างดี 3.2 มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามกฎกติกาในการทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น เป็นผู้นำผู้ตามได้บางครั้ง 3.3 มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามกฎกติกาในการทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น เป็นผู้นำผู้ตามไม่ได้ คงยังให้ครูเป็นผู้ชี้แนะ	3 2 1
4. ด้านสติปัญญา 4.1 สามารถฟัง และปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนได้ถูกต้องครบถ้วน 4.2 สามารถฟัง และปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนได้ส่วนมาก 4.3 สามารถฟัง และปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนได้ส่วนน้อย และให้ครูเป็นผู้ชี้แนะ	3 2 1

ภาคผนวก ข
ตารางแสดงการหาค่า IOC ของเครื่องมือ

**ตารางแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนของชุดกิจกรรมทำร่ำมวยโบราณส่งเสริม
พัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน**

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุดกิจกรรม ที่ 1 ท่ากาเดิน ก๊อนไถ	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการร่ำมวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
ด้านประโยชน์							
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการร่ำมวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุดกิจกรรม ที่ 2 ทำหว่า พราย	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการร่ำมวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านประโยชน์						
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการร่ำมวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุดกิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ชุดกิจกรรม ที่ 3 ทำย้าย สามเส้า	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการร่ำรวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านประโยชน์						
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการร่ำรวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุด กิจกรรมที่ 4 ทำน้าว เหยียวไผ่	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการร่ำรวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
ด้านประโยชน์							
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการร่ำรวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุด กิจกรรมที่ 5 ทำได้ลูก แตก	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการร่ำวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
ด้านประโยชน์							
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการร่ำวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุด กิจกรรมที่ 6 ทำซ้ำ ม้วนงว	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการรำมวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านประโยชน์						
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุด กิจกรรม ที่ 7 ทำ ทางอีก วกักขู้	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการรำมวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
ด้านประโยชน์							
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุด กิจกรรมที่ 8 ท่าแหลว ธลา กา ตากปีก	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการรำมวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
ด้านประโยชน์							
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ชุด กิจกรรม	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน	IOC	สรุป ผล
		1	2	3			
ชุด กิจกรรมที่ 9 ท่าละ เลียบดู	ด้านเนื้อหา						
	1.1 มีความเหมาะสมของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
	2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่ออุปกรณ์						
	3.1 มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	ด้านการวัดผลและประเมินผล						
	4.1 แบบประเมินความสามารถในการรำมวยโบราณ สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 แบบประเมินพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
ด้านประโยชน์							
5.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการรำมวยโบราณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5.2 ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ภาคผนวก ค
รูปการจัดกิจกรรม

ภาพ : นักเรียนฟังที่มาและความสำคัญของการรำมวยโบราณ

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติท่ากาเต้นก้อนไถ

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติท่าหะพราย

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติท่าย้ายสามเส้า

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติทำน้ำเอี้ยวไฟ

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติทำน้ำเอี้ยวไฟ

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติทำโล่ลูกแตก

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติทำทวงฮัก กวักซู้

ภาพ : นักเรียนปฏิบัติท่ากาเต้นก้อนไถตามครู

ภาพ : นักเรียนฝึกปฏิบัติท่าหะพราย

ภาพ : ประเมินท่ารำของนักเรียน

ภาพ : คุณครูอธิบายท่ารำโดยการใช้รูปท่ารำ

ภาพ : นักเรียนฝึกการจับ

ภาพ : นักเรียนฝึกการตั้งวง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวปวีณา ชูเชื้อ

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.2558

ศิลปะการแสดง(นาฏศิลป์-ไทย) (ศป.บ.)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูประจำชั้นอนุบาล 2

โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม เลขที่ 68/6-8

ซอยสายลม 1 ถนนพหลโยธิน 8 แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400